

MAJ 2002

Misli

thoughts

LETO - YEAR 51

ŠTEVILKA - NUMBER 5

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

Spet kljice nas vencani maj

Urednikove misli

DOMOVINSKI MESEC MAJ z vso svojo lepoto prebujajočega se in cvetočega življenja in jesenski maj našega avstralskega domovališča, kjer so v Melbournu danes, 7. maja 2002, namerili 28,1 stopinj Celzija – od leta 1905 najtoplejši dan vseh teh let (prim. The Age, 9. maj 2002, stran 5) in kjer je jesen zaradi mnogih evropskih dreves še posebej barvita. Maj v takšnih ali drugačnih barvah pomladi ali jeseni je Marijin mesec, praznik Matere in z materinskim dnevom praznik naših mater.

Prvi dan majnika je godoval sveti Jožef Delavec, 3. maja apostola Filip in Jakob, ko je godoval naš pater Filip v Sydneyu, 4. maja je godoval zelo češčen svetnik sveti Florjan (Cvetko). Molitvi angelovemu češčanju so mama zvečer vedno dodali še en Očenaš na čast svetemu Florjanu, da bi nas varoval časnega in večnega ognja. Na dan zmage, 9. maja, je bil praznik Gospodovega vnebohoda. V nedeljo, 19. maja, so binkošti. V Sydneyu bo pater Valerijan obhajal zlato mašo. Na binkoštni ponedeljek goduje Marija, Mati Cerkve. V petek, 24. maja, je praznik Marije Pomagaj in na zadnji dan majnika je praznik obiskanja Device Marije.

Na mogočnem mednarodnem evharističnem kongresu v Philadelphiji v Združenih državah Amerike je leta 1976 sedemsto slovenskih udeležencev iz domovine, zamejstva in različnih krajev sveta sprejelo tale slovesni sklep:

Vsako leto, na predvečer praznika Marije z Brezij, ki varuje slovenski narod in slovenska izročila v svetu, to je 23. maja zvečer, bomo v svojih domovih prižgali sveče in preživeli večer v mislih na krščanska izročila, ki so stoletja vodila naš rod v domovini in oblikujejo danes nas v svetu in po nas narode, med katerimi živimo. Vabimo Slovence v domovini in vse rojake slovenskega izročila v svetu, da se nam pridružijo.

Prižgimo ta večer ali pa kateri drugi dan v tem Marijinem mesecu majniku svečko pred Marijino podobo z molitvijo za nas same, našo družino, naš narod, obe domovini, za mir v svetu.

Tako je ta mesec res nekako praznični mesec in še posebej Marijin mesec. Marija Pomočnica kristjanov ali na kratko Marija Pomagaj je Kraljica slovenskega naroda pa tudi zavetnica Avstralije. Naj majske Misli prinesejo v Vaše domove vonj šmarnic!

Posebno Marijino pobožnost v maju imenujemo šmarnice. Letošnje šmarnice so posvečene božjemu služabniku Antonu Vovku, ljubljanskemu nadškofu, ki so ga leta 1952, ko je šel v mojo župnijo Stopiče, na vlaku pred Novim mestom polili z bencinom in zažgali. Bil je zares mučenec vere in teptane Cerkve na Slovenskem. Ljudje so mi povedali, kako klavarno so končali požigalci – tudi tako, da se je v prometni nesreči vžgal avto in je nekdanji požigalec dobil nad 70%

opekline in preživel ter s tem moral živeti. In vsi okoli njega so vedeli, kje je bil in kaj je delal 20. januarja 1952.

Požigalci svetega in slovenskega so bili spet na delu. V noči od petka, 5. aprila, na soboto, 6. aprila 2002, so zažgali znameniti križ v Strunjanu. Menda so umetniki in študentje. Umetnost pepela in prihodnjost ognja? Se bo s tem sprijaznil moj narod? V ognju groze plapolam! (Balantič).

Bog nam daj zdrave pameti in srčnosti, da bi mogli spoznavati in živeti veliko modrost, ki jo je zapisal naš največji pisatelj Ivan Cankar: »Zakaj ljubezen je ena sama in nerazdeljiva in v en sam kratek utrip srca je stisnjeno vse: Mati, domovina, Bog!« Samo s tem utripom se bo dalo živeti in preživeti. Zato ima vedno močnejše sporočilo slovenska sinoda Izberi življenje. Njeni sklepni dokumenti bodo slovesno razglašeni v Marijinem narodnem svetišču na Brezjah v soboto pred binkoštnim praznikom, 18. maja 2002.

In sedaj še nekaj besed z upravnikove mize. Hvala za vse plačane naročnine in darove v Sklad p. Bernarda. Misijonarka Marija se je potrudila in naredila seznam vseh, ki ste do 10. maja 2002 vplačali naročnino in darovali v Sklad ali kakšne druge dobre namene.

Tako bi morali tokrat pregledati in nas opozoriti, če kakšnega plačila ali daru ni vpisanega. Pri Vašem naslovu pa najdete podatek o plačani naročnini do konca leta, ki je zapisano, kot na primer: Exp.: 2002. To pomeni, da je naročnina plačana do konca leta 2002. Poglejte torej na ovojnico Misli, kjer je ob naslovu podatek, do konca katerega leta imate Misli plačane. In če se kaj ne ujema z Vašimi podatki ali so netočnosti pri naslovu, nam prosim, sporočite. Hvala, ker ostajate z Mislimi. S kakšno muko je potrebno v izseljenstvu ohranjati dediščino materine besede in kulture, je v prejšnjih Mislih lepo zapisal dr. Edi Gobec (Misli, april 2002, stran 28). In z žalostjo v srcu sem bral besede urednice Glasa Slovenije, da bo prihodnje leto maja ob deseti obletnici izhajanja prenehal v tiskani obliki izhajati Glas Slovenije. Z vsakim odhodom je Slovenije manj. Izrekam priznanje in zahvalo za veliko in požrtvovalno delo urednici gospe Stanki Gregorič in upravniku gospodu Florjanu Auserju.

Mary, Help of Christians, zaveznica Avstralije. Ta njen kip iz 19. stoletja je v kapeli Presvetega Srca v sydneyski katedrali.

Brezjanska milostna podoba Marije Pomagaj, ki jo je po zaobljubi leta 1814 naslikal kranjski slikar Leopold Layer in jo je 1. septembra 1907 škof dr. Anton Bonaventura Jeglič okronal za Kraljico Slovencev.

Šmarnični pozdrav iz Melbourn z vzklikom Marija Pomagaj – prosi za nas! Bog živi!

p. Ciril A. Božič OFM

O, MARIJA PRI NOVI ŠTIFTI

p. Niko Žvokelj

Mesec maj tako drugačen od mesecev v letu. Letos še posebej, saj sem se pri Novi Štifti pozdravljajal s prebujajočo pomladjo, v sveže zelenje odeto pokrajino, ki je po aprilskem deževju pokala v želji, da bi vse na enkrat zacvetelo. V tej čudoviti deželi, vsaj takšna se kaže v sončni luči lepega vremena, pa preko bogatih barvil, listje zapušča drevje in pripravlja zimski počitek.

Kaj od tega je bližje mesecu, ki ga Slovenci radi imenujemo Marijin mesec - šmarnični mesec? To je nepomembno, kajti nebeški Materi Mariji želimo dati najlepše, kar človek premore in to je ljubezen in zaupanje.

Ko se večkrat moja misel pomudi ob čudovitih Marijinih svetiščih raztresenih po domovini od morja Adrijanskega do Panonske ravnice, od Triglava do Kolpe, sem vedno znova prepričan, da je bila ljubezen do Marije v naših prednikih živa in globoka. Izražala se je v odrekanju in pomoči, za čim lepše domovanje Marije. Še z večjo ljubeznijo so ljudje sodelovali na krajih, ki jih je Marija sama izbrala za kraje milosti. Eden takih je tudi Nova Štifta na Dolenjskem.

Leta 2019 bo minilo 600 let od prve pisne omembe Brinovega griča, na katerem je bila kapela z Marijino podobo, ob njej pa je živel puščavnik. Leta 1641 je ob videnju Marije, kmet Matija Furlan, prejel naročilo, naj postavijo Marijino cerkev. Po začetnih zapletih lastnika

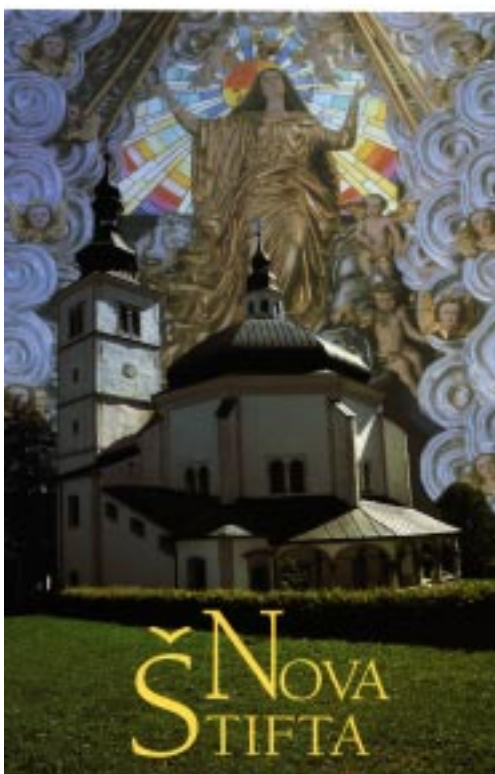

zemlje grofa Kizlja iz Ribnice, so prejeli dovoljenje oglejskega patriarha Marka Gradonice in začeli z gradnjo današnje krasotice. Trideset let je trajala gradnja, nadaljnih dvajset pa, da so dokončali zlate oltarje v delavnici mojstra Scarnosa v Ljubljani. Leta 1718 je cerkev zažarela v vsej lepoti. Ljudje so ves čas gradnje sodelovali s svojim delom in skromnimi sredstvi, saj je nastajala čudovita

cerkev Marijinega vnebovzetja. Prva na slovenskem z ladjo kot dvorano, ki jo pokriva 30 m visoka kupola in svetlo notranjostjo v kateri žarita oltarja sv. Ane in Karmelske Matere božje, s prižnico ob strani. Nebeški sijaj glavnega oltarja označuje sporočilo romarskega kraja, da je Marija dosegla lepoto nebes in ostaja posrednica med Vsemogočnim in našimi prošnjami.

Leta 1780 so v znak spokornega duha ob cerkvi pozidali sv. stopnice s freskami Jezusovega trpljenja in Kalvarijskim oltarjem na vrhu. Anton Postl iz Šentruperta na Dolenjskem je bil mojster fresk. Težka je pot po 28 stopnicah na kolenih, ampak možnost ima obiskovalec, da začuti trpljenje in ponižanje Božjega Sina.

Zunanost cerkve pripravi romarja na vstop v svetišče. Pod arkadami ob cerkvi je prijetna senca in prostor vedritve ob deževnih dneh. Ogromni lipi vsemu okolju dajeta pridih neokrnjene narave in sodelovanja človeških

rok, saj obvladujeta prostor pred cerkvijo s svojo starostjo (360 let) in mogočnostjo (prva s hišico, je največja v Evropi).

Iz cerkvice na Brinovem griču je zrasla čudovita božjepotna cerkev Marijinega vnebovzetja pri Novi Štifti (Neue Stift - nemško = nova ustanova). Ljudje danes romajo iz vseh krajev Slovenije in zamejstva, turisti s celega sveta pa prihajajo občudovati najlepšo cerkev iz 17. stoletja na Slovenskem.

Največ seveda pomeni domačinom. Ribničan je slovel in slovi še danes po lesenih izdelkih, ki jih razvaža in izvaža po vsem svetu. Odhaja in se vrača, vedno s podobo novoštiftarske Marije v srcu. Prepričan sem, da je tudi letošnji maj tam najlepši. Domačini in ljudje od vsepovsod se zbirajo ob Mariji z ljubeznijo in zaupanjem.

Naj to napolnjuje tudi vse vas, ki samo v svojem srcu nosite domovino, jo spoštujete in jo imate radi.

zgodba za dušo

VERO MORAMO ŽIVETI

Rabin in izdelovalec mila sta se sprehajala. Izdelovalec mila je rekel: »Le čemu vera? Poglejte revščino in težave na svetu. Po dva tisoč letih pridiganja o dobroti, resnici in miru po vseh teh letih molitve, pridig in učenja! Če bi bila vera koristna, ne bi bilo toliko zla na svetu!«

Rabin je molčal. Nadaljevala sta pot in opazila otroke, ki so se igrali ob cesti, umazani od blata. Rabin je rekel: »Poglejte te otroke. Pravite, da milo ljudi očisti, ti otroci pa so tako umazani. Čemu torej milo? Ob vsem milu na svetu, so ti otroci umazani.«

Izdelovalec mila je ugovarjal: »Rabi, milo ne more učinkovati, če ga ne uporabljamo!«

»Natanko tako!« je potrdil rabin. »Isto velja za vero: tudi vero moramo 'uporabljati', moramo po njej živeti.«

Pogosto slišimo očitke, da so vere krive napetosti, sporov in vojn na svetu. Ljudje, ki res živijo iz vere, ne povzročajo vojn. Te povzročajo tisti, ki pravijo, da so verni, pa vero zlorablajo le za svoje koristi.

MATI ME JE NAUCILA

To pravzaprav ni bila moja mama, ampak babica ali nona, po primorsko. Vnuki smo ji pravili mati. Potrpežljivo me je učila prvih molitvic, pokazala mi je, kje zacvetijo prvi zvončki, vijolice, šmarnice. V dolgih zimskih večerih nam je brala iz stare, orumenele knjige, v kateri so bile slike angelov, svetnikov, svete Družine, dobrega Boga Očeta...

Ko sem dovolj zrasla, sem smela z njo v župnijsko cerkev. Še danes jo vidim, kako v nedeljskem jutru stoji na hišnem pragu v pražnji obleki, z lepo ruto na glavi in črno mašno knjižico v roki. Stopi do roženkravta, odtrga nekaj lističev, jih pomane med dlanmi in vtakne med platnice.

Mati zakaj ste to naredili?« jo vprašam. Zato, da vedno lepo zadiši, ko odprem knjižico» poteši mojo radovednost. Nežno me prime za roko in pravi: »Otrok moj sedaj pa pojdiva!« sončna nedelja je, ko stopava po vasi in toplo je tudi v najinih srcih. Ko prideva do znamenja, mi reče: »Kako sem te naučila?« Pokrižava se in na glas moliva: «Bog daj, da bi srečno prišli k maši in se srečno vrnili domov.» Pri pokopališču se zopet zaustaviva in rečeva: »usmili se revnih duš v vicah.« Vem, ko bom večja, bom hodila k verouku, ampak že sedaj vem, kdo so verne duše in kaj so vice, saj mi je to s preprostimi besedami povedala mati. Stopava po makadamski cesti, na obeh straneh je kamnit zid, za njim so travniki, polni rož in zelišč. Nekatera rastejo kar iz skromne zemlje v zidu. Mati skoraj vse pozna po imenu. Tega se je naučila v šoli, še največ pa iz starih knjig. Vse oguljene so, ker so vedno na klopi ob štedilniku. Vem, da so ji najbolj pri srcu zdravilne rastline. Zdravile rastline je naučila nabirati in uporabljati tudi mene. »Za vsako bolezen je Bog ustvaril rožico,« mi je neštetokrat povedala. Doma redkokdaj pijemo čaj, kupljen v trgovini. Moji vedno prosijo: »takega skuhaj, kot te ga je naučila kuhati mati!«

Stala sem na koncu njive in klicala: »Mati, mati!« dvignila je že rahlo sključeno postavo in mi pomahala z roko. Iskrice v njenih očeh so mi povedale, da me je vesela. Sklonili sva se in skupaj pulili plevel. »Vedno ga moraš izpuliti s korenino.« Plevel je primerjala s sovraštvom: oboje moraš temeljito izpuljiti, če ne se zaraste. Ljudi imej rada in pomagaj jim, če le moreš.« Govorila mi je tudi o ljubezni in spoštovanju med moškimi in žensko. Tako preprosto, po svoje. Sicer je bila skromno izobrazena, a načitana modra žena. Še veliko lepega bi vam lahko povedala o njej. Njena podoba mi stopi pred oči vedno, ko grem mimo znamenja, pokopališča. In ko grem proti naši njivi, se mi velikokrat zazdi, da se bo zdaj zdaj vzdignila in mi pomahala z roko.

Vida Luin (Ognjišče, maj 2002)

Čestitke najstarejši materi na praznovanju materinskega dneva v Kew, 5. maja 2002, Mariji Barba, stari 92 let.

IMAMO VELIKO MOŽNOSTI ZA DOBRO PRIHODNOST

Gospod nadškof, pogovarjava se na dan Vašega škofovskega posvečenja, ki je bilo pred petimi leti. Prvi večer po Vašem posvečenju Vas je nekdo poklical in protestiral, da on že ni ovca. Se Vam po petih letih bivanja v Sloveniji zdi, da je manj megle v odnosih do Cerkev ali pa ste se Vi že tudi nanjo navadili?

Te dni je Sveta dežela zaznamovana z velikim nasiljem in tudi slovenski škofje ste pozvali k molitvi zanjo. Ni pa še dolgo, kar se je v naši bližini, v naši skupni domovini Jugoslaviji, dogajalo nekaj podobnega. Kakšna so spoznanja, ki ste jih škofje ob nedavnem srečanju v Celju posebej poudarili?

Mislím, da se stanje ni bistveno spremenilo. Čeprav je ljubljansko Barje dodobra izsušeno, je v dušah ljudi še vedno veliko megle. Dosti je tudi v medsebojnih odnosih. Manjka nam sproščenosti, preproste, ponižne samozavesti. Nevidnih spon, ki oklepajo Slovenca, je veliko. Ko pa se teh reši, nemalokrat postane prostak in misli, da je osvobojen. Kar pogledjte nekatere skupine mladih. Pri nas je zelo veliko užaljenih, frustriranih veličin. Ne znamo biti dostojanstveni v skromnih razmerah in ne znamo biti skromni v bogastvu in uspehu.

Slovenska občila so si privoščila več nizkih in vulgarnih udarcev na račun Cerkev in Vas (ponižanje brezjanske podobe, Mladinin poster, karikature). Ali Vas je to potrlo?

V primerih, ki jih naštevate, nedvomno prihaja do izraza tisto grenko dno slovenske duše, tista razžaljenost nemočnih, ki se potrjujejo ob sramotanju svetega. Ob tem se na skrivaj občudujejo in se celo čutijo zmagovalce, v resnici pa le razodevajo svojo praznino in svojo sterilnost. Hvala Bogu so to vendarle majhne skupine. Duhovno ozračje, ki prevladuje med nami, pa jim daje moč in vpliv, ki daleč presega njihovo število. Nikakor ne bi sodil naroda, ki je v svojem jedru pošten, po teh, ki ga tako izkrivljeno predstavljajo.

Med povdarki na srečanju škofov jugovzhodne Evrope v Celju izstopa po mojem misel, da je treba očistiti zgodovinski spomin narodov tega področja. Ni videti zgodovino zgolj kot splet sporov, nasilja, ponižanj in krivic, ampak tudi kot vrsto plodnih stikov in izmenjav med narodi in kulturami, ki so prav tako realni.

Zato smo škofje govorili o zgodovinskih komisijah, ki bi preučile odnose med različnimi narodi kar se da objektivno in mirno, v duhu sprave. Dognanja sprave pa bi počasi prišla v šolske učbenike.

Zadnji mesec svetovni mediji veliko poročajo o razmerah v katoliški Cerkví v Združenih državah Amerike, kjer se zaradi pedofilskih afer srečujejo s hudimi težavami. Kje vidite vzrok za to?

Najprej naj povem, da je okrog teh afer določena mera zavajanja, kot, da imajo te probleme samo nekateri duhovniki. Pa je statistično dokazano, da takih primerov med duhovniki ni več kot v drugih poklicih. Samo, da se o njih ne piše, o duhovnikih pa. Ni dolgo tega kar sem v La Mondu bral, da je v Franciji nekako 800 afer pred sodiščem, pisalo pa se je o dveh ali treh, kjer so bili vpleteni duhovniki; enkrat tudi o nekem učitelju.

Na vseh srečanjih po župnijah in v mnogih pogovorih za medije ste od začetka svojih nastopov slovenske kristjane pozivali k samozavesti, h krščanskemu ponosu, k premagovanju strahu in k angažiranosti v družbi. Ste tem spodbudam dodali še kakšno novo spoznanje?

Mislim, da je poziv k samozavesti in ponosu zelo potreben za slovenske kristjane, ki se še niso znebili strahu iz preteklosti. Isto velja za angažiranje v javnosti. Nazadnje gre tu za utrjevanje demokracije. Čim več bo ljudi, ki bodo svobodni in samozavestni, ljudi, ki mislijo s svojo glavo in si upajo svoja stališča braniti in jih v javnosti zagovarjati, tem več bo demokracije med nami.

Ob urejanju denacionalizacijskih vprašanj mediji mnogokrat očitajo Cerkvi, da je bogata in, da ji gre le za premoženje. V enem izmed zadnjih pogovorov pa ste omenili, da je finančno stanje dokaj klavrno. Kako ocenjujete to stanje?

Ugotavljam, da župniki živijo zelo skromno, redki lahko zaposlijo gospodinjjo. Največkrat si sami kuhajo ali hodijo jest k dobrim ljudem. Da bi si na ravni škofije dovolili kakšen projekt, ni misliti. Za gradnjo potrebnih novih cerkva ni sredstev. Če smo v prejšnjem desetletju nekaj zgradili, je bilo to zaradi pomoči iz tujine. Danes te pomoči ni več. Tudi finančna moč vernikov, povečini preprostih ljudi, pada, medtem, ko si spretneži ustvarjajo

mogočna podjetja, ki neredko podpirajo veri nenaklonjene sile.

Ali je pri vračanju premoženja kaj bolje? Ali imate vtis, da ima država resno voljo to urediti, ali gre za sprenevedanje kot vsa ta leta doslej?

V zadnjem času je čutiti določen premik v pozitivno smer. Po drugi strani so Cerkvi nasprotni krogi povečini izčrpali vsa pravna sredstva, s katerimi so mogli zavračevati vračanje odvzetega premoženja Cerkvi. Ko pa teh sredstev ni več, ne preostane drugega kot izvajati zakon. Mislim, da se počasi bližamo tej točki.

Kaj je tisto kar Vam vzbuja optimizem? Ko gledamo nasilje in terorizem po svetu, nerazumevanje in sovražno razpoloženje do Cerkve pri nas, upadanje rodnosti v slovenskem narodu, bi se nas lahko lotil pesimizem. Kateri so razlogi, da smemo z zaupanjem gledati v prihodnost.

Res sedanji položaj ne daje veliko razlogov za upanje. Pojavi, ki jih naštevate, so, žal realni v svetu in Sloveniji. Toda računati moramo tudi na tisto nepredvidljivo v zgodovini, ki se stalno pojavlja in zaradi česar je zanimiva. Tako ni niti malo gotovo, da bo v Sloveniji določena ideologija na oblasti zopet 50 let ali, da bo Gabrova šola v nedogled krojila usodo mladih slovenskih rodov. Vse to nima nobene obljube večnosti. Pač pa jo ima Cerkev, ki je zidana na Skalo in je sile zla ne bodo premagale.

Hvala za pogovor.

Sposodili smo si del pogovora, ki ga je imel za Družino urednik Franci Petrič, Družina, štev. 15, 14. aprila 2002, stran 9.

Nadškof dr. Franc Rode (drugi z desne) v družbi duhovnikov, planincev in oskrbnika planinskega doma na Kredarici Janka Rekarja (drugi z leve), na Kredarici pod Triglavom, 2515 metrov nadmorske višine. Gospodu nadškofu čestitajo tudi Misli ob obletnici imenovanja za ljubljanskega nadškofa in slovenskega metropolita (6.4.1997). Naj Vas še naprej spremlja milostni pogled Marije Pomagaj z Brezij.

Franciškov svetni red - FSR

p. Filip Rupnik

16

SVETA MAŠA (nadaljevanje)

13. Molitev in znamenje miru in sprave

– zaželeli si Kristusov mir in ga tudi živeti.

14. Lomljenje kruha – znamenje, da smo vsi deležni »enega« kruha.

15. Obred pomešanja hostije z Rešnjo krvjo – duhovnik moli: »Ta združitev telesa in krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa naj bo vsem, ki ga bomo prejeli, v večno življenje.

16. Obhajilo – Kristus je naša duhovna hrana in pijača. Obhajilo je znamenje edinosti ter večnega življenja.

17. Prošnja po obhajilu – zahvala za prejete Božje darove.

18. Blagoslov – biti blagoslov v vsakdanjem življenju. Kristjan je poslan, da oznanja in prinaša Kristusa v vsakdanje življenje. Po pregledu, kaj pomeni sv. maša in kako naj bi razumeli to obhajanje, se danes ustavimo ob Frančiskovih in Slomškovih spodbudah ter opozorilih v Katekizmu Katoliške Cerkve, ki govori o zakramentu evharistije na straneh od 354 do 376.

FRANČIŠKOVI OPOMINI ZA OBHAJANJE SVETE MAŠE.

- obhajati jo moramo "s čistim srcem in polni spoštovanja do resnične daritve presvetega telesa in krvi našega Gospoda Jezusa Kristusa, s svetim in čistim namenom" (2Fp16).

- "vsak človek naj bo v strahu, ves svet naj trepeče in nebo se raduje, kadar je na oltarju v duhovnikovih rokah Kristus, Sin živega Boga" (2Fp33).

- ob mislih na konventualno mašo pravi: "Opominjam in spodbujam v Gospodu, da se v krajih, kjer bivajo bratje, daruje samo ena

maša na dan po obredu svete Cerkve. Če bi pa bilo v kraju več duhovnikov, naj se ostali zaradi zavzetosti za ljubezen zadovoljijo s tem, da so pri maši drugega duhovnika, kajti Gospod Jezus Kristus napolni z milostjo navzoče in odsotne, ki so njega vredni..." (2Fp 38-40).

- "Tudi tiste redovnike je ubila črka, ki nočejo slediti duhu Svetega pisma, marveč želijo bolj poznati samo besede in jih razlagati drugim. Nasprotno pa oživlja duh Svetega pisma tiste, ki nobene črke, ki jo in želijo spoznati, ne pridevajo telesu, marveč vse to z besedo in z zgledom pripisujejo Bogu, najvišjemu Gospodu, kateremu vse pripada vse, kar je dobrega" (FOpomin 7,3-4).

- "Opominjam vse svoje brate in jih spodbujam v Kristusu, naj - kakor le morejo - častijo napisane Božje besede, kjerkoli jih najdejo... Mnogo reči se namreč posvečuje z Božjo besedo in z močjo Kristusovih besed se izvršuje oltarni zakrament" (2Fp 45-47).

- in zakaj toliko svetnikovo spoštovanje duhovnikov? "Gospod mi je dal in mi daje tolikšno vero v duhovnike, ki živijo po uredbi svete rimske Cerkve, in to zaradi njihovega posvečenja... Njim in vsem drugim hočem vedno skazovati spoštovanje, ljubezen in čast kakor svojim gospodarjem. In nočem v njih videti greha, ker prepoznam Božjega Sina v njih in oni samo so moji gospodarji. To delam zato, ker na tem sveto od najvišjega Božjega Sina ne vidim telesno ničesar razen njegovega najsvetejšega telesa in njegove najsvetejše krvi, to namreč oni prejemajo in samo oni delijo drugim. In hočem te svete skrivnosti nad vse častiti, spoštovati in hraniti na dragocenih krajih" (F.Oporoka 6-11).

p. Valerijan Jenko, OFM; p. Filip Rupnik, OFM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
313 Merrylands Rd., Merrylands, NSW 2160
PO Box 280, MERRYLANDS, NSW 2160)
Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
Mobile: 0419 236 783 Fax: (02) 9682 7692
E-mail: rafael@zeta.org.au

Sv. Rafael Sydney

KRSTI: OWEN KOCIPER, Greystanes, NSW. Oče Robert, mati Paula Elena roj. Buenaventura. Botra sta bila David Kociper in Mariela Echeto. Cerkev Sv. Rafaela, Merrylands, 12. maja 2002.

ALEXANDER PETER JOHN GEURTS, Georges Hall, NSW. Oče Peter John, mati Magdalena roj. Myeda. Botra sta bila Michael Myeda in Nataly Schoneveld. Cerkev Sv. Rafaela, Merrylands, 5. maja 2002.

Novorojenčkoma, staršem, botrom in njihovim družinam iskrene čestitke k prejemu krsta.

POKOJNI:

V nedeljo, 14. aprila 2002, v starosti 55 let, je v bolnici v Campbelltownu umrla KRISTINA DOLMARK-NUTT (roj. Jakob). Rojena je bila 13. novembra 1946 v kraju Huda jama pri Mariboru. Pogrebne molitve so bile opravljene v ponedeljek, 22. aprila 2002 v Woronora krematoriju, nakar je sledila upepelitev. Naše sožalje hčerki Soraji in sorodnikom.

V petek, 19. aprila 2002 je v Prince of Wales bolnici v Sydneyu umrl znani rojak SAVO TORY. Rojen je bil 22.6.1919 kot sin učitelja. Savo je bil izobražen in vešč več jezikov. Ob koncu druge svetovne vojne je odšel iz domovine. Zaposlil se je pri mednarodni begunski organizaciji (IRO) in bil zaposlen v Rimu, Trstu in drugod po Italiji. Leta 1950 je prišel v Avstralijo. Najprej je bil zaposlen v tovarni čokolade Nestle, nato pa v tovarni nogavic. Nekaj časa je vodil trgovino z mešanim

blagom v Toongabbie. Končno je dobil zaposlitev na oddelku za emigracijo kot prevajalec in tolmač. Njegov urad je bil pri Commonwealth banki na vogalu George in Market Street v Sydneyu. Ljudem je pomagal s prevodi raznih dokumentov ter z izpolnjevanjem obrazcev, prošenj ter s koristnimi nasveti. Savo je prevedel v angleščino znani Tavčarjev roman Cvetje v jeseni z angleškim naslovom Autumn Blossoms. Zadnja leta je bolehal za rakom, kateremu je končno podlegel. Slovo od pokojnika je bila v ponedeljek 22. aprila 2002 v Eastern Suburbs krematoriju v Botany. Za njim žalujeta sinova Christopher in Andrew, štirje vnuki, dva pravnuka, prijateljica Maritta ter številni poslovni in družinski prijatelji in znanci, katerim izrekamo naše iskreno sožalje.

Dne 23. aprila 2002 je v starostnem domu v Macksville, NSW umrl LUKA SCHATTER. Rojen je bil 25. marca 1911 v Avstriji. V Avstralijo je prišel leta 1950 in bil najprej zaposlen na železnici v Chullori, potem pa se je preselil v Wagga Wagga. Poročen je bil z Angelo roj. Bijol, ki je po rodu z Bleda. Luka je bil dolga leta zaposlen kot vrtnar v samostanu na Mt. Erin. Poleg žene zapušča hčerko Rosemarie por. Port, ki živi v Machsvillu in hčerko Angie, por. Murphy ter dva vnuka. Poslovilni obred za pokojnega Luka je bil v petek, 26. aprila 2002, v Machsvillu. Naše sožalje ženi Angeli in hčerkama z družinama.

p. Valerijan

SPET NEKAJ DROBCEV IZ POPOTNE TORBE PATRA FILIPA

V aprilski številki Misli smo videli kdaj in kje bodo bogoslužna srečanja na Zlati obali in v Kraljičini deželi (QLD), pa tudi na Zapadnem delu Avstralije (WA). Vsi ti pastoralni obiski so bili zaupani meni - p. Filipu iz Merrylandsa.

Na pot sem se odpravil v soboto, 6. aprila, in se ustavil na Zlati obali v Coolangatti, kjer me je čakal Jože Vah, doma iz Zagorja na Kozjanskem. Ogledovala sva si lepote kraja, se ustavila na meji med NSW in QLD, se odpeljala v Muwillumbah in se od tam podala med polji trstike Tweed Heads, ter se odpeljala mimo letališča v Nerang, kjer naju je čakala skrbna gospodinja Albina Vah. Pri večerji je bila z nami tudi Mirjam Horvatova.

Po večerji smo se odpeljali na Surfers Paradise, ker je bila v tamkajšnji cerkvi Srca Jezusovega sveta maša ob 7.30.

Zjutraj smo se odpravili vsi štirje, le gospa Pavla se nam je pridružila, v Cornubijo, kjer je bila v slovenski društveni dvorani Planinka sv. maša.

Po nekaj urah - po kosilu - sta me Cudermanova Mirko in Anica odpeljala na Mt. Mee in od tam v Buderim, kjer je bil ob 6.00 zvečer sv. maša. Ni se nas zbralo veliko, a vsak je prinesel poln koš dobre volje in prošnje: 'četudi nas je malo, nas nikar ne zapustite'. in po precej dolgem razgovoru, petju in molitvah po maši, smo se poslovili in po dobri 100 km sva se z voznikom Mirkom ustavila doma - spet na Mt. Mee.

Ponedeljek je bil posvečen skrbi za bolnike, ki sva jih z Mirkom kar nekaj obiskala. Pogledala sva tudi nekaj znamenitosti mesta Brisbane, tudi staro Marijino cerkev, kjer so se dalj časa zbirali Slovenci, tudi muzej in ...

V torek pa smo se po kratki duhovni obnovi v molitveni skupini poslovili. Z Mirkom sva se podala na letališče - in po dobri uri vožnje sem pristal v Sydneyu in se z vlakom vrnil domov.

Le nekaj dni sem bil doma, pa je 'bilo treba' spet na pot - v Perth. Po štirih urah vožnje, sem pristal in se z Bezgovškom Silvom in Nino ter Zlatko Agrež napotil k Tomšičevim v Osborne Park, kjer sem bil kot doma - ves teden. Od tu so bila izhodišča v cerkev sv. Kierana (obe nedelji), k bolnikom v torek in sredo, v četrtek v York, v petek pa v Fremantle. Najbrž se ne bi pisal Rupnik, če ne bi imel na vseh celinah sorodnike - in tu je vsaj eden - Čuk. In še nekaj krajših poti po okolici makedonsko versko središče, Osborne Park, tudi Slovensko društvo v Guilfordu. Povsod je bilo prijetno vzdušje, da je kar prehitro minilo osem dni, odmerjenih za WA. Posloviti se je bilo treba in iti nazaj v letalo in pa dobrih štirih urah smo pristali v Sydneyu. In hvala Bogu, z dobrotnikom Renzom sva se dobila in odpeljala v Merrylands k sv. Rafaelu, ki je kar dobro odigral svojo vlogo.

Tu je bila na ramenih nekaterih važna skrb: zlatomašno slavje p. Valerijana Jenko ofm. Le škoda, da so bili organizatorji slavja daleč.

Anzac Day 25. aprila, je tudi marsikaj povedal. Zbrali smo se ob Cankarju na Triglavu, kjer je bila spominska svečanost v spomin tistih vojnih grozot in vseh, ki so ji sledile do današnjih dni (govori in molitev v dveh jezikih) in prijateljsko vzdušje pri večerji.

Po sveti maši v Osborne Parku v Perthu 14. 4. 2002.

IZ ZAPISNIKA PASTORALNEGA SVETA V MERRYLANDSU

Molitvena skupina Srca Jezusovega je živa. Redno jih pride k rožnemu vencu ob četrtkih ob 10.00 dopoldne okrog 40, včasih pa tudi nad 50. Po tej molitvi imamo sveto mašo.

Tudi v času tridnevnice pred zlato mašo in binkoštni, bo sv. maša ob isti uri. Potrebni molitve, bomo skrbeli, da bo ta skupina nadaljevala svoje delo. Prijatelji sv. Frančiška imajo redno mesečno srečanje vsak zadnji torek v mesecu. Teme razgovorov izhajajo občasno v Mislih in v Nedelji kot priloga, pa tudi poročila avstralske bratske skupnosti postrežejo s svojimi temami. Srečanja v aprilu sta se udeležila narodni asistent FSR za Avstralijo in Oceanijo p. Carl Shafer OFM iz Campbelltowna in krajevni minister FSR v Concordu brat Tod Walker. Ker naša bratsko-sestrinska skupnost še ni uradno ustanovljena in zato nima krajevnega sveta, jo bo do prvih zaobljub in izvolitve sveta sponzoriral Concord. Pevski zbori: Mešani pevski zbor ima redne vaje vsak petek po večerni maši. Pri sv. maši prepeva vsako drugo nedeljo v mesecu. Prazniki pa poskrbe, da se še vmes oglasijo. Tako bo tudi na binkoštno soboto, 18. maja, pri sv. maši, ki bo ob 6.00 zvečer. Ta sv. maša bo že začetek jubilejnega zlatomašnega slavja.

Mladinski pevski zbor ima spet redne vaje ob sobotah popoldne. Kakor mešani pevski zbor, tako tudi ta pričakuje navdušenih sodelavcev. Zaradi boleznih gospe Marije Ovijač, je med nedeljsko sv. mašo vodil ljudsko petje Uroš Ergaver, pa tudi kratko vajo pred mašo. V času njegove odsotnosti (nekaj časa), bo to petje vodila gospa Marija Kužnik. Vseeno pa upamo, da bo gospa Ovijačeva kmalu okrevala in zopet prevzela svojo dolgoletno funkcijo. Stojnico bomo imeli v petek, 10. maja in 30. avgusta; prodajo na dvorišču - garage sale pa 22. junija in 19. oktobra 2002. Hvaležni smo za darove in tudi sodelavce. Vabimo pa se nekaj mož, da bi pomagali pri prodaji. Priprave za zlato mašo p. Valerijana Jenka OFM so v teku. Že v sredo, 15. maja, dopoldne naj bi prišli ljudje

pridnih rok z zelenjem in dobro voljo, da bodo okrasili cerkev in **Slomškov mozaik, ki je delo Lojzeta Jeriča iz Melbourn** (fotografija desno). Gospodnje prosimo, naj bi pripravile pecivo.

Trije patri bodo v četrtek (posvetitev nedelje in sv. maša), petek (Marija, Kraljica družine) in v soboto (duhovni poklici - iz družine prihajajo) župljane duhovno pripravljali na praznovanje. Jubiljeno kosilo bo s pomočjo sodelavcev oskrbela prva skupina z gospo Tejo Bavčar. Samo zlatomašno slavje se bo začelo že v soboto, 18. maja, s sveto mašo, blagoslovom Slomškovega mozaika in praznično prireditvijo po sv. maši. Vse to bo kar v cerkvi, ker bo dvorana v pripravi za kosilo.

V nedeljo pa bo slovesnost zlate maše. Po sv. maši bo slovesno kosilo v dvorani.

Tudi ponjavo - šotor bo treba postaviti na dvorišču in poskrbeti za ozvočenje iz cerkve in iz dvorane.

Zlatomašna slavja p. Valerijana: 19. maja na binkoštno nedeljo doma pri sv. Rafaelu; 26. maja na praznik sv. Trojice v Kew, Melbourne VIC; naslednji dve nedelji v Ameriki (Lemont – kraj posvečenja, Johnstown – kraj delovanja), 16. junija v rojstnem kraju pri sv. Frančišku v Ljubljani-Šiška.

Tako bo slavljenec odsoten zaradi obhajanja zlate maše in počitnic od 29. maja do 31. julija 2002.

pater Filip

p. Ciril A. Božič, OFM
Marija Anžič, laična misijonarka
S.CYRIL&METHODIUS SLOVENIAN MISSION
Baraga House, 19 A'Beckett Street
PO BOX 197 KEW VIC 3101
Tel.: (03) 9853 7787 in (03) 9853 8118
Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
E-mail: ciril@infoxchange.net.au
DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

Sv. ciril in Metod Melbourne

NA 4. VELIKONOČNO NEDELJO, 21. aprila 2002, smo obhajali dan duhovnih poklicev. Nedelja Dobrega Pastirja nas je povezala v skupni prošnji za nove duhovniške, redovniške in misijonarske poklice. V letošnjem letu se Slovenci v Avstraliji Bogu še posebej zahvaljujemo za petdeset let duhovništva p. VALERIJANA JENKA. Na binkoštno nedeljo bo v Merrylandsu obhajal svojo zlato mašo, naslednjo nedeljo, na praznik Svete Trojice pa jo bo ponovil v Melbournu v Kew.

Iz naše skupnosti v Melbournu je izšla laična misijonarka ROSEMARY SARAŽIN (fotografija na levi). Zadnjo nedeljo v aprilu, 28. aprila 2002, je odpotovala kot laična misijonarka v Peru. Že več kot leto dni pa deluje kot misijonarka s. MARJETKA ŽLAHTNIČ v skupnosti Missionary Sisters of Saint Anthony Mary Claret v Lalorju – v glavnem deluje za italijansko skupnost, laična misijonarka MARIJA ANŽIČ pa deluje kot pastoralna delavka za slovensko skupnost v Viktoriji in Tasmaniji, v uredništvu Misli pa za rojake po vsej Avstraliji. Bodimo

Bogu hvaležni za vse vesele oznanjevalce Njegovega veselega oznanila in ga prosimo za mlade moči.

ZAUPNIKI DOMA MATERE ROMANE Simon Špacapan – predsednik, Tone Brne, Marko Zitterschlager in Stanko Prosenak so na svoji seji 18. aprila 2002 sprejeli medse novo zaupnico Ano Marijo Cek na že nekaj let izpraznjeno mesto nekdanje zaupnice Francke Anžin. Novi zaupnici Doma MR čestitke za imenovanje, vsem zaupnikom, upravi in delavkam v Domu pa iskrena hvala za požrtvovalno in profesionalno delo v skrbi za ostarele. Dom je sedaj polno zaseden. V njem je deset Slovencev. Uprava Doma išče negovalko (PCA - Personal Care Assistance) za do 18-urno delo v tednu. V Domu smo imeli

Folklorna skupina Iskra je popestrila praznovanje materinskega dne v Kew.

Moški pevski zbor Planika poje materam za praznik.

v petek, 10. maja, sveto mašo ob materinskem dnevu. Somaševala sva s patrom Nikom.

MATERINSKI DAN smo praznovali že na prvo nedeljo v maju. Pri deseti sveti maši, ki jo je vodil pater Niko Žvokelj, smo se Bogu zahvalili za vso ljubezen in žrtve naših živih in pokojnih mam in starih mater. Po maši smo zapeli litanije Materi Božji v čast. Kulturni program za materinski dan so pripravili otroci Slomškove šole pod vodstvom Lidije Lapuh in Lidije Bratina, mladi, folklorna skupina Iskra in moški pevski zbor Planika. Izredno lep in prisrčen program. Hvala vsem sodelujočim in nastopajočim, še posebej pa Odboru staršev.

PATRU NIKU izrekamo dobrodošlico v mestu njegove mladosti! Prišel je na zasluženi dopust 4. maja in ostane med nami do 20. junija. 2. junija bo krstil Markusa, sina Tonija in Julie Bogovič. V soboto, 8. junija, pa bo imel poroko Pavla Bogoviča in Liselotte Luise Krause. Na zlati maši patra Valerijana bo pridigal, saj je pater Niko, rektor Marijinega svetišča v Novi Štifti na Dolenjskem, tudi definator slovenske frančiškanske province.

ŠMARNICE imamo v maju pri nedeljskih mašah, ob torkih ob 10. uri dopoldne, ko se zbira molitvena skupina ter ob petkih ob pol osmih zvečer. Letošnje šmarnice so posvečene nekdanjemu ljubljanskemu nadškofu, božjemu služabniku Antonu Vovku, mučencu in pričevalcu vere in Cerkve v težkih povojnih časih. Vabljeni k tej lepi marijanski pobožnosti.

ZLATO MAŠO BO OBHAJAL PATER VALERIJAN 19. maja 2002, ob 9.30 dopoldne v Sydneyu, 26. maja ob 10.00 dopoldne jo bo ponovil pri nas v Kew. V soboto, 25. maja bo ob 6.00 zvečer sveta maša kot duhovna priprava na ponovitev zlate maše, po maši pa si bomo lahko v dvorani ogledali dokumentarni film o patru Valerijanu, ki ga je posnel Florjan Auser. Lojze Jerič je na praznik apostolov Filipa in Jakoba, 3. maja 2002, umestil na steno cerkve svetega Rafaela v Merrylandsu mozaik blaženega Antona Martina Slomška. Lojzetu čestitke za umetniško upodobitev prvega slovenskega svetnika.

V Baragovem domu prenavljamo pralnico, tako da bodo stanovalci hostela imeli svoj prostor, domači pa seveda svojega.

PROCESIJO SVETEGA REŠNJEGA TELESA bomo imeli v nedeljo, 2. junija 2002, po deseti sveti maši. Po že nekajletnem običaju naprošamo naša društva, da pripravijo oltarje: na dvorišču doma matere Romane Slovensko društvo Melbourne, pri kipu Barage Planica, pri lurški votlini St. Albans in na stopnicah pred glavnim vhodom v cerkev klub Jadran. Po procesiji bo ob 12. uri ta dan sestanek Kulturnega odbora z mladimi za pripravo 28. slovenskega koncerta.

MAŠO ZA DOMOVINO in proslavo ob dnevu državnosti bomo imeli v nedeljo, 23. junija. Proslavo pripravlja Slovenski narodni svet.

ŽEGNANJE V ČAST SV. CIRILU IN METODU bomo praznovali v soboto, 5. julija 2002, ko bo med nami melbournski nadškof dr. Denis Hart. Ob 4.00 popoldne bo slovesna sveta maša in nato v dvorani kulturni program ter odprtje likovne razstave, ki jo skupaj s slovenskimi umetniki iz Viktorije pripravlja Ivo Leber. V nedeljo, 6. julija, bo ob 10.00 slovesnost žegnanja **RASTEMO V ENO DRUŽINO**. Tej slovesnosti bomo pridružili praznovanja zakonskih jubilejev. Vsi, ki letos praznujete 10., 15., 20., 25., 30., 35., 40., 45., 50. obletnico poroke ter vsako nad 50 ste prisrčno vabljeni, da skupaj praznujemo jubilej.

V lepem sončnem majskega jutra veselo na delo, da je trava okoli Baragovega doma skrbno pokošena. Z leve na desno: Tone Mikuš, Ivan Barič, Maks Korže, Matevž Jereb. HVALA vsem prostovoljcem, ki skrbite za življenje in urejenost našega središča!

KRST: SEBASTIAN ANTHONY MATHEW SBRISSE, rojen 17.08.2001 v Melbournu, mati Tania r. Kokelj, oče Fabian Sbrissa. Botri: Martin Ledwich in Silvia Ferfolja. Kew, 21.04.2002. Čestitamo staršem in botrom!

POGREB: DARKO ERZETIČ, rojen 29.05.1933 v vasi Nozno v Goriških Brdih, je sklenil svoje zemeljsko popotovanje v Monash Medical Centre v nedeljo, 5. maja 2002. V četrtek pred smrtjo je pri polni zavesti prejel zakramente Cerkve in tako pripravljen odšel in se poslovil od vseh domačih. Leta 1961 se je 10. maja v Trstu poročil z Julijano r. Marvin iz Stare Gore pri Novi Gorici. V Avstralijo je prišel z ladjo Aurelia leta 1963. Pristal je v Melbournu, a je z družino nato tri mesece živel v Adelaidi, nato pa ves čas v Melbournu. Bil je dober delavec in zaveden Slovenec, kar je pokazal tudi njegov pogreb, saj so prišli njegovi prijatelji in vaščani iz Sydneya in drugih krajev. Veliko je kot mojster keramike delal na slovenskem društvu Planica, katerega ustanovni član je bil. Predsednik Planice Lojze Kovačič se je v imenu društva od njega poslovil in se mu zahvalil za njegovo delo in prijateljevanje. Na Planici je bila po pogrebu

sedmina. Molitve zanj smo imeli v naši cerkvi v Kew 7. maja, naslednji dan, 8. maja 2002, pa pogrebno mašo in pokop na pokopališču Springvale. Za njim žalujejo žena Julijana, sin Klaudio z ženo Kristino in hčerko Kaylo in novorojenko – rojeno nekaj dni po Darkovi smrti, sin Robert; v domovini pa sestre (vse živijo v Ljubljani): Danica, Jolanda in Mafalda ter sestra Zmaga v Melbournu z možem Tonijem Gomišček in sinom Raymondom, brat Jože v Novi Gorici in brat Zmago na domu v Goriških Brdih. Vsem izrekamo naše sožalje. Pokojni Darko in vsi naši rajni pa naj počivajo v Božjem miru!

pater Ciril

Sveti oče, Bog Vas živi!

V soboto pred binkoštnim praznikom, 18. maja 2002, bo obhajal sveti oče JANEZ PAVEL II. svoj 82. rojstni dan. Letos se bomo ta dan pripravljali na zlato mašo patra Valerijana, sam pa bom obudil nekaj spominov na prijetna srečanja s papežem. Najprisrčnejše je bilo seveda 17. maja 1996 na Brezjah. Tam sem ga takole pozdravil:

Dragi sveti oče,

Frančiškovi bratje, varuhi Marijinega svetišča na Brezjah, se z Vami veselimo Vašega obiska v naši domovini in Vas tu, na milostnem kraju pri Mariji Pomagaj – naši Materi in Kraljici – na tej slovenski Jasni Gori zares od srca pozdravljamo. Hvala Vam, da ste tukaj. Tako nam vsem jasno sporočate, da potrditev v veri, upanju in ljubezni vodi po Mariji k Jezusu. Vaše življenje nam to zgovorno potrjuje. Ko jutri obhajate svoj rojstni dan, se hočemo danes skupaj z Vami tukaj pri Mariji zahvaliti za dar Vašega življenja. Ob Vas se tudi mi učimo biti popolnoma Njeni. Sveti oče, prisrčno pozdravljeni in dobrodošli! Serdecznie witamy! Mir in dobro!

Dragemu svetemu očetu Janezu Pavlu čestitamo za 82. rojstni dan. Naj bo še naprej močan glas pričevalca Resnice, Dobrote, pravičnosti, miru in Življenja.

Sveti oče Janez Pavel II. je tisti papež, ki je imenoval vse sedanje pastirje Cerkve na Slovenskem. Svoje obletnice škofovskega posvečenja so obhajali: ljubljanski nadškof in slovenski metropolit dr. FRANC RODE je bil posvečen 6. aprila 1997, dr. ALOJZIJ ŠUŠTAR 13. aprila 1980, 21. aprila 1968 naslovni škof dr. VEKOSLAV GRMIČ (njega je imenoval papež Pavel VI.), 24. aprila 1983 tržaški škof dr. EVGEN RAVIGNANI, 23. maja 1983 mariborski pomožni škof dr. JOŽEF SMEJ, 27. maja 1985 koperski škof mag. METOD PIRIH, 12. junija 2000 je bil posvečen ljubljanski pomožni škof msgr. ANDREJ GLAVAN, 12. junija 1983 msgr. JOŽEF KVAS, 24. junija 2000 mariborski pomožni škof dr. ANTON STRES in 5. julija 2000 koperski pomožni škof dr. JURIJ BIZJAK.

Slovenci v Avstraliji smo sicer del krajevne Cerkve v Avstraliji, vendar v tesni povezanosti s Cerkvijo v domovini v občestvu vesoljne katoliške Cerkve, ki jo je Kristus postavil na Skali – Petru. Ob voščilih svetemu očetu tudi dobre želje in molitve za naše škofe, naslednike apostolov.

pater Ciril

Fotografija zgoraj: srečanje s svetim očetom v baziliki sv. Petra v Vatikanu ob slovenskem zahvalnem romanju v svetem letu, 26. oktobra 2000.

Sveti Francisek Asiski

Če si živ in zdrav, ne koristiš le svojim bratom, ampak tudi posvetni duhovščini in vsej Cerkvi. Če si usmiljen s tovariši v bolezni in jim vedno pomagaš, tedaj ne smeš biti neusmiljen s seboj. Zatorej ti zapovem, da pustiš, da ti postrežejo in te pozdravijo! Kolikokrat sem ti že govoril o tem. Slušaj me in oddehni si!»

7. »Brat« Francišek

Francišek je odgovoril kardinalu na te besede:

»Odslej sem mrtev za vas. Tu imate Petra Cattanija, ki mu hočemo biti vsi pokorni.«

In se je do tal priklonil pred njim in mu je obljubil pokorščino in spoštovanje.

To je bilo preveč za brate. Solze so jih oblile, razjokali so se. A Francišek je vstal, povzdignil oči proti nebu in dejal s sklenjenimi rokami:

»Gospod, priporočam Ti družino, ki si jo bil doslej pustil v mojih rokah. Presladki Gospod, Ti veš, kako sem slab in ne morem nič več skrbeti zanjo, in jo zato izročam ministrom. A vpričo Tebe, Gospod, se zavežejo, da bodo na dan sodbe odgovarjali za svoje brate, da bodo odgovorni oni, če se bo kak brat izgubil, ker so bili ministri preveč malomarni ali so dajali slab zgled ali so bili

prestrogi z njim.«

Potem je sedel. Kakor v grobu je bilo tiho med zborovavci. Kardinal pa je še prosil Frančiška, naj izdela jasna pravila za ves red.

Osem dni je trajalo zborovanje. Poslednji dan je sedel Francišek pri nogah brata Elije, ki je vodil zborovanje, in ga je narahlo potegnil za haljo. Elija se je sklonil in poslušal Frančiška, potem je dejal zborovavcem:

»Bratje, naš brat me je prosil, naj govorim namesto njega. Utrujen je in ne more govoriti sam. Pozna deželo, ki se imenuje Nemčija, mi pravi. In da je ondi veliko pobožnih kristjanov, ki jih večkrat vidimo v naših krajih, kako hodijo v procesijah in imajo dolge palice in čutare. Čeprav je vročina in so vsi prepoteni, vendar romajo do grobov apostolov in pojejo zahvalnice. A ker so nekatere izmed naših bratov tako trpinčili v tisti deželi, zato noče naš brat nikogar siliti, naj bi šel v Nemčijo. Če pa hoče kdo odpotovati tja iz ljubezni do Boga in iz gorečnosti za zveličanje duš, tedaj mu hoče dati isto prostost, kakršne so deležni misijonarji, ki odhajajo v Sveto deželo – in še več! Zatorej, bratje, če je kdo med vami, ki bi hotel iti v Nemčijo, naj vstane in odstopi!«

In vstalo je devetdeset bratov. Za vodnika so si izbrali brata Cezarija iz Speierja. Pridružili so se jim tudi brat Janez de Piano Carpini, ki je bil večšč latinskega in lombardskega jezika,

in brat Barnabo, ki je znal lombardsko in nemško, in Tomaž Celano in še mnogo drugih.

Frančišek jih je bil vesel in dejal je:

»Ljubi moji sinovi, ljubi moji, blagoslavljam vas, blagoslavljam, kolikor vas le morem!«

8. Sveti Anton Padovanski

Tako so bili spet razdelili brate za različne misijone. Ostal je še en brat, ki ga ni bil doslej nihče opazil. Pristopil je ob koncu zborovanja k bratu Gracijanu, ki je odhajal v Romagno, in ta ga je vprašal:

»Odkod si, brat?«

»V Messini sem se pridružil vašim bratom. Ime mi je Anton in sem doma iz Lizbone na Portugalskem. Bil sem v Maroku, a me je pot zavedla na Sicilijo.«

»Ali si duhovnik?«

»Sem. Na univerzi v Coimbri sem studiral in bil ondi posvečen v duhovnika. V Maroku pa sem videl in slišal vaše brate, navdušil sem se za vaš red in čeprav sem avguštinec, hočem biti zdaj frančiškan.«

»Potem bodi pozdravljen, brat Anton, in pojdi z nami,« je dejal Gracijan in ga vzel s seboj v Romagno. Seveda ni slutil, da ima v svoji družbi onega Antona, ki je bil pozneje sveti Anton Padovanski.

9. »Kdor hoče biti minorit...«

Frančišek je dalje bival v Porcijunkuli. Bratje so se še vedno zatekali k njemu po svet, čeprav je bil zdaj njih predstojnik učeni Peter Cattani. In Frančišek je bil tudi odslej vsem oče. Prišel je k njemu novinec, ki mu je bil dovolil minister, da sme imeti psalter (knjigo psalmov). Mladenič pa je vedel, kako Frančišku ni všeč, če je kdo zaverovan v knjige in knjižno modrost, pa je hotel imeti tudi Frančiškovo dovoljenje za to.

Mogočna trdnjava Rocca Maggiore nad mestom Assisijem.

»Oče,« je dejal in se priklonil pred Frančiškom, »prav zelo rad bi imel psalter. Generalni minister mi ga je dovolil, vendar ne maram knjige, če ni to tebi všeč.«

Frančišek se je živahno okrenil in dejal:

»Poglej cesarja Karla in Rolanda in Olivierja in druge mogotce in hrabre junake in drzne viteze! Le tako so dospeli do velikih zmag, da so se borili zoper nevernike, se mučili do smrti in delali neprestano. Tudi sveti mučenci so hoteli umreti v javni borbi za vero Kristusovo. Zdaj pa so ljudje, ki menijo, da bodo tako prišli do slave in časti, če bodo kar enostavno govorili o junaških činih. Da, tudi med nami je veliko takih, ki mislijo, da bodo dospeli do slave in časti, če bodo govorili in pridigovali o dejanjih svetnikov, kakor bi jih bili sami izvršili!«

Mladenič je odšel, a je čez nekaj dni spet pričel govoriti s Frančiškom o psaltru.

Frančišek se je grel pri ognju, pogledal je mladeniča in odvrnil:

»Če boš imel psalter, boš hotel imeti tudi brevir. In ko boš imel brevir, boš sedel v naslanjač kakor kak mogočen prelat in boš zapovedal tovarišu: 'Prinesi mi moj brevir!' Ves razvnet je izgovoril Frančišek te besede, potem je zgrabil prgišče pepela, ga nasul mladeniču na glavo in dejal: »Glej, to je tvoj brevir, to je tvoj brevir!« **nadaljevanje sledi**

p. Janez Tretjak, OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
51 Young Ave, WEST HINDMARSH
SA 5007
Tel.: (08) 8346 9674
Fax: (08) 8346 2903
E-mail: tretjakj@picknowl.com.au

sv. družina ADELAIDE

NA 4. VELIKONOČNO NEDELJO, ki je posvečena duhovniškim in redovniškim poklicem, je letos, ko imamo novega nadškofa, vse odmevalo v molitvi za nove poklice in za trdnost tistih, ki smo že v Gospodovem kamnolomu, da nas preizkušnje ne bi preveč potrle in omajale. Preizkušnje, s katerimi se Cerkev sooča, so zaskrbljujoče. Vemo pa, da v preizkušnji človek zori in kleno zrno ostane pleve pa odnese veter. Zapadni svet tega nikoli ni tako občutil kakor Vzhod in tisti, ki smo rastle pod komunizmom, ko je marsikdo postavil sebe v nevarnost, da bo izgubil službo, štipendijo ali druge ugodnosti, s katerimi je komunizem na veliko razpolagal. Klic Cerkve je k vztrajni molitvi.

To isto nedeljo pa je bil poseben praznik za ROMANA IN MARTO ZRIM in njuno družino. Pred pedesetimi leti sta si v cerkvi svetega Mihaela v Mengšu v Sloveniji obljubila zvestobo v sreči in nesreči, v zdravju in bolezni in, da bosta negovala in utrjevala medsebojno ljubezen. To nedeljo sta obljubo, ki sta jo izrekla pred 50 leti obnovila pred otarjem svete Družine v West Hindmarshu, pred svojimi otroki z družinami, Martino sestro Minko, ki je prav za ta njun veliki jubilej prišla iz Slovenije in je zastopala sorodnike in naši verski skupnosti. Po izrečeni obljubi je gospa Vida Končina prebrala pismo, ki ga je Roman pred petdesetimi leti pisal svojim staršem, jih povabil k poroki in tudi starše prosil za odpuščanje in blagoslov, kot je navada pri globoko vernih družinah še danes. Ob koncu maše je predsednik skupnosti g. Jesenko čestital zlatoporočencema in jima izročil šopek. Sledil je blagoslov vina v spomin na Kano Galilejsko. Po

končanem slavju smo odšli v dvorano, kjer se je nadaljevalo slavje v družinskem vzdušju naše verske skupnosti z zlatoporočencema in njunimi otroki kot izraz zahvale za vse dobro in tudi križe in preizkušnje, ki so v takih trenutkih pozabljeni. Slavje je bilo še toliko bolj lepo, saj je malo parov, ki doživijo tako visoki jubilej skupnega življenja. Vemo, kako so danes zakoni v krizi. Mnogim sklenitev zakona ali sam zakon malo ali pa nič ne pomeni, vemo, da so žrtve otroci, ki nimajo prave vzgoje, ne očeta ne matere. Saj ne more nadomestiti mama očeta, niti oče mame ne. Otrok potrebuje oba. Papež Pavel VI. je lepo povedal: "Zdrava družina, zdrava družba!" In občutimo, kako bolna je naša družba, ker so družine bolne! Vsi smo dolžni, da molimo za družine in, da bi se zavedale svojega poslanstva.

5. maja na prvo majsko nedeljo v mesecu, ki je ves posvečen nebeški in naši Materi Mariji, smo se ob prav letnem vremenu zbrali na športnem igrišču Christian Brothers Collegge k MARIJANSKI PROCESIJI. Procesijo je pričel leta 1949 takratni adelaidski nadškof Beović po očetu je bil Dalmatinec, rojen pa v Perthu. Takratni nadškof je videl in spoznal stisko beguncev, ki so po drugi svetovni vojni iskali svobodo, nekateri bežali pred komunizmom ali iskali boljši kos kruha na novem kontinentu in jih je izročil in posvetil nebeški Materi. Od takrat se vsako leto na prvo nedeljo v maju zberemo verni k procesiji in posvetitvi Mariji Pomočnici kristjanov. Množico sestavljajo ljudje iz vseh delov sveta. Močno so zastopani Vietnamci in tudi nekaj ostalih azijskih narodnosti, ki jih je vedno več v Avstraliji. Naša

skupina je v primerjavi z drugimi, lepo zastopana. Hrvatov je v sami Adelaidi nad pet tisoč, pa jih pride okoli 60. Slovenci se zbiramo ob banderi Marije Pomagaj z Brezije. V procesiji je bilo tudi nekaj narodnih noš, žal mladi nimajo čuta za procesijo. Letošnjo procesijo je vodil nadškof Wilson. Že nekaj mesecev nas je vabil in nagovarjal, da se udeležimo procesije še posebej sedaj, ko je mir na tako trhljih nogah. Med procesijo od zbirnega prostora do provizoričnega oltarja smo molili rožni venec

Zlata poroka Marte in Romana Zrim.

različnih jezikih in s petjem. Letos so bili prvič na procesiji zastopani tudi katoličani iz Afrike in so na začetku na odru zaplesali afriški ritmični ples s čudovitim petjem, ki so ga spremljali z bobni. Ob koncu se je spontano v obliki aplavza velika množica zahvalila nastopajočim, nato je osemletni fantek prebral pismo in učiteljica, ki uči na katoliški šoli in je med dijaki veliko Azijatov vabila k sodelovanju in medsebojnemu spoštovanju. Po evangeliju nas je nagovoril nadškof. Njegov klic je bil vzpodbuda k življenju po krščanskih načelih v medsebojnem miru in ljubezni. Bog nas vse neizmerno ljubi in tudi mi smo dolžni, da spoštujemo drug drugega. Predvsem pa, da naše zgledno življenje in molitev pričuje, da smo kristjani, kakor je bilo v prvi krščanski skupnosti, kot govorijo Apostolska dela: "Glejte, kako se med seboj ljubijo!" Po govoru so bile prošnje za vse potrebe zopet v znanih jezikih, nato je nadškof podelil z Najsvetejšim blagoslov. Ob koncu se je vsem zahvalil za organizacijo in udeležbo. Ob vračanju na naše domove nas je navdajala misel in prepričanje, da nas varuje in spremlja na življenski Bog in Mati Marija, naše prošnje so se za mir dvigale k Bogu, da bi se mladi vrnili v Cerkev in ostali zvesti Bogu in slovenskemu narodu, da bi jih popolnoma ne potegnil vrtnec materijalizma za

seboj. Za letošnjo procesijo je na platno naslikala Marijo Pomagaj gospa Marijana Zupančič, po mami je Hrvatica, po očetu pa Slovenka in prihaja v našo slovensko cerkev in je sliko podarila! Bandero pa je po vzoru pertske slovenske skupnosti, katero je dal delati p. Ciril Božič, naredila Marta Zrim, ki ima na hrbtni strani Južni križ. Pozneje bomo dodali še blaženega Antona Martina Slomška.

Še ena zapoznena objava o smrti ANTONA PIRCA. Rojen je bil 13. junija 1934 v Ihanu pri Domžalah. Tone je bil še zelo mlad, ko mu je umrla mama in to se je poznalo v njegovem življenju. Leta 1957 se je poročil in imel z ženo Ančko dva otroka, ki sta se rodila v Avstraliji, hčerko Helen in sina Johna. Še istega leta je emigriral najprej v Avstrijo, nato pa za Avstralijo prišel v Coomo, NSW, leta 1964 pa v Andamooko kjer je iskal opale. Po 15. letih iskanja dragih kamnov, se je priselil v Adelaido in se zaposlil kot mizar. V devetdestih je zbolel in 10. oktobra 2000 umrl. Pokopan je na Sentenial pokopališču, kjer je pokopanih precej naših rojakov. Zelo rad je zahajal v slovenski klub in bil član, kjer je ob nedeljah ob družbi pozabljal na tegobe življenja. Pravijo, da je bil po srcu dober. Naj počiva v miru Božjem! Svojcem pa izrekamo sožalje!

VASIDAROM

ZA SKLAD PATRA BERNARDA: \$50.-

Edi in Rezka Kordiš, Zorko in Milena Abram, F. in M. Smrdely; \$30.- Zinka Černe, M. Ogrizek, Rudi Durchar, Viljem Mrdjen, Milka Oblak, Ivan Nadoh, \$25.- Blazevič Marija; \$20.- Rotar Janez, Franc in M. Golc, M. Gustin, Marija Kosi, Valentin Lenko, Horvat Ivan, Max Kraynik, Edith Pupaher, A. in T. Sinko, Alojz Husarek, Ivan Kovacic; \$10.- Anton Vindmajer, Marta Kohek, Jože Zorman, Katty Ogrizek, Milka Zidar, Mira Pintar, Jakob Urbančič, Jože Medved, Emma in Jože Simčič, Helena Shilla, Rozalija Kavaš, Frank Bubnič, Karl Meze, Hvalica Katarina, Alojz Seljak, Franci Žele, Danica in Anton Susta, John Cugmeister, Jože Mišica, Franc in Olga Žužek, Albert Logar, Danila Pavlič, Marica Podobnik, Alojz Brne; \$6.- Jože Vrtačič, Marta Veljkovic; \$5.- Pepa Kunek, Jože Malnarič, Lidija Čušin, Z. Kristančič, Milka Tomažič, Zvonko Bezjak, I. Kuzmanovič, Franc in Marija Križman, Krešo Katič, Maria Piotrovski, V. Bayer, Elio Simčič, Andrej Fistrič, Gabriel Rosič, Elvira Cuk, Ignac Kalister, Lucija in Štefan Srnec, Simunkovič, Julijana Mikac, Jože Ficko, Jože Debevc, Rozika Pless, Marija Slokar, Alojzija Konicanin, Stana Lovkovič; \$4.- Franc Pavlovič.

ZA MISIJONE: \$80.- Stanko Plaznik; \$70.- Milka Oblak, \$50.- Ivanka Bajt, \$30.- N.N. (za pokoj duše moža) N.N, \$20.- I. in C. Brear; **ZA LAČNE: \$20.-** Marija Kosič, Marta in Anton Kristan, Anton Mikulič; **ZA GROB PATRA BAZILIJA: \$100.-** Milka Oblak; **ZA P. PEPIJA: \$50.-** Tone in Marija Brne; **ZA VZGOJO FRANČIŠKANSKIH BOGOSLOVCEV: \$20.-** Cecilija Pirnat. **ZA SVETIŠČE NA SVETI GORI: \$30.-** D. in M. Stanič (namesto cvetja na grob Adi Brajdot in Janku Rutar).

BOG POVRNI VSEM DOBROTNIKOM!

GRADNJA VODNJAKA

V eni od vasi bi radi pomagali ljudem do pitne vode s kopanjem vodnjaka. Vaščani sodelujejo sami s fizičnim delom kopanja in z nabiranjem peska, za gradbeni material in potrebne delovne stroje in orodja pa oni seveda ne morejo poskrbeti. Za to poskrbi strokovnjak za kopanje vodnjakov. Če ste torej za konkretno sodelovanje, bi vas prosil za pomoč v vrednosti 15.000,00 FRF (kolikor stane vodnjak v celoti), kar je približno 3.750,00 AUD.

p. Pepi

VODNJAK BODO GRADILI!

Pater Pepi piše: S patrom Milanom se zahvaljujema za poslano pismo in priloženi ček. Takoj, ko bo mogoče, ga bova dala v vnovčenje in porabila ravno za en vodnjak. Tebi, p. Ciril, vsem dobrotnikom in drugim, ki so karkoli pripomogli, da je ček prišel do naju, iskrena hvala - v najinem imenu in v imenu tistih, ki bodo po vaši dobroti deležni pitne vode iz vodnjaka.

KRIZEM

AVSTRALSKE

SLOVENIJE

8. SLOVENSKI FESTIVAL V VIKTORIJI

Pododbor Sveta Slovenskih organizacij Viktorije smo 6. in 7. aprila priredili že 8. slovenski festival v Slovenskem društvu Ivan Cankar v Geelongu z imenom PRIJATELJSTVO NAS DRUŽI.

Preteklo je že 16 let, odkar smo si zadali nalogo, da bomo pripravljali slovenske festivale v Viktoriji vsako drugo leto po vrstnem starostnem redu ustanovljenih društev s svojimi dvoranami.

Torej uspešno smo zaključili že 8. festival, kjer smo se veselili, obujali spomine, se srečali s prijatelji in znanci. V čast nam je, da je bila velika množica ljudi veselih in prijaznih obrazov.

Med nami je bila predstavnica društva »Lipa« iz Zlate obale, predsednika Adelaide in Albury - Wodonge. Iz mariborske radijske oddaje nas je obiskal g. Marušič s svojim sinom. Upam, da se je prepričal, da tukaj živimo lepo po domače v slovenski skupnosti, da ohranjamo materino besedo in pesem, na kar smo ponosni. Trudimo se in želimo, da bodo vse to nadaljevali naši potomci. Številna skupina – mešani pevski zbor »KUD« Primorje iz Ajdovščine, z orkestrom Korošec, so bili med nami, nas zabavali s petjem slovenskih pesmi.

V soboto, 6. aprila, so bila vrata kluba v Geelongu odprta že od 7. ure zjutraj. Na vhodnih vratih nas je pozdravil slavalok in nas vabil.

Balinarji Viktorije so se že merili in tekmovali za pokale, lovska in ribiška družina pa sta tudi vabili na strelišče. Pred začetkom maše je zapel pevski zbor »KUD«. Ob 10. uri se je začela sveta maša. Kot ponavadi začnemo vsako večje delo z molitvijo. Sveto mašo je daroval naš pastir p. Ciril A. Božič. Pri maši so peli domači zbor in mešani pevski zbor »KUD« iz Slovenije.

Po maši je se začel uradni kulturni program, ki sta ga povezovali ga. Vanya Srkulj v angleškem in ga. Meta Lenarčič v slovenskem jeziku.

Pripravljalni odbor festivala. Stojijo od leve na desno: Milena Brgoč, Meta Lenarčič, Lojzka Kuhar, Verner Remšnik, Lucija Srnec, Jožef Caf, Peter Mandelj, Lidija Čušin. Klečijo - z leve: Lojze Kovačič, Milan in Marta Ogrizek, Štefan Srnec.

Obe himni je zapela nam vsem znana pevka ga. Ana Tegelj, ob kateri sta dva mlada para v narodni noši držala zastavi obeh domovin v pozdrav in ponos Avstraliji in rodni domovini.

Prisostvovali so vsi predsedniki slovenskih društev v Viktoriji, pater Ciril Božič, napovedovalci slovenskih radijskih programov – SBS, 3ZZZ, 3YYR Geelong.

Med častnimi gosti so bili: častni generalni konzul g. Alfred Brežnik iz Sydneya, odpravnik poslov RS g. Marko Polajžer iz Canberre in dr. Srečko Kontelj OAM – župan mesta Geelong.

Pozdravni govor je imela ga. Lojzka Kuhar, predsednica slovenskega društva "Ivan Cankar" Geelong.

Glavni govor je imel Peter Mandelj, predsednik Sveta slovenskih organizacij v Viktoriji. Državni govorniki so bili: g. A. Brežnik, G. I. Cover, MP, minister za šport in rekreacijo, ga. M. Lau, JP, OAM, predsednica etnične skupnosti Viktorije, dr. Srečko Kontelj, OAM, župan mesta Geelong, sin slovenskih staršev, je pozdravil in podal govor v slovenskem in angleškem jeziku.

Pri kulturnem programu je v glavnem sodelovala mladina – tretja generacija. »O domovina« – Ivan Cankar, je prebrala Saša Srkulj;

»Primorec sem« je zapel Adrew Bratina; »Iskra« - mlada folklorna skupina je zaplesala štiri narodne plesne pod vodstvom Lidije Bratina.

»Moj oče so mi rekli« je zapel šest let star Matthew Bratina.

»Spominska knjiga in Slovenija, moja dežela« je zapela Lidija Lapuh.

»Če bi bil jaz cesar, kralj« so predstavili g. Vinko Jager, Marjan Muršec, na harmoniko jih je spremljal g. Jože Matkovič.

Pevski zbor »Planika« je zapel pesem »Pleninčke je prala, Moja Kosa, O kresu in Pobratimija« in na koncu so zapeli še po želji publike dve pesmi.

Na koncu programa sta Lenti Lenko in Peter Grivic zaigrala poskočne melodije.

Po okusnem kosilu in pijači smo si lahko ogledali razstavo, ki so jo pripravili ga. Lucija in g.

Štefan Srnec, ga. Vida Vojvoda in ga. Lidija Čušin.

Razstavljeni so bila ročna dela, spominčki, slike iz preteklih sedmih festivalov, zgodovina in slike vseh slovenskih društev Viktorije. Slike so nam prikazovale lepoto in razvoj naše domovine. Naši umetniki so razstavljali svoje dragocene umetnine. Idrijske čipke in njih delo so nam razkazovale ga. Marija Uršič in ga. Lidija Bole. Tudi izdelovalec mozaika, g. Lojze Jerič, nam je prikazoval potek dela, kar smo prvič videli v naši slovenski skupnosti. To je najstarejše artistično izdelovanje v človeški zgodovini. Tudi lovci in ribiči so nam pripravili privlačno razstavo. Razne knjige, kasete, video-posnetki, vse je bilo na razpolago. Predstavljeni sta bili dve knjigi naših članov slovenske skupnosti: »Na razdrtem potju« avtor je pokojni g. Marjan Persič in knjiga »Skozi ogenj in pepel« avtorica je ga. Ivanka Škof.

Vposebni sobi je bilo zabavišče za naše najmlajše. Kratkočasili in veselili so se ob muziki, video, rock-rollom in petjem. Veselo so se zabavali pod nadzorstvom. Starši so imeli težave mladostnike spraviti domov. Ob sedmi uri zvečer je pred začetkom proste zabave nastopil mešani pevski zbor »KUD« in nam predstavil koncert narodnih in ljudskih slovenskih pesmi. Med koncertom je ga. Lucija Srnec prebrala pozdravne besede ga. Marcele Bole – naše pesnice, samorastnice, Kraševke. Opisala je spomine na njenega očeta v času taborov na slovenskem. Odbor SSOV je podaril gostom »KUD« iz Slovenije darilo, plaketo, v les označen zemljevid Viktorije, kateri jih bo spominjal na nas Slovence Down-Under. Za veselo razvedrilo in zabavo je ansambel Korošec igral vesele in poskočne viže, da so se plesalci vrteli na plesišču še dolgo v noč.

Na nedeljo 7. aprila smo z veseljem, zabavo in športnimi igrami nadaljevali. Na razstavi je bilo pecivo naših kuharic, najboljša in najlepša je bilo nagrajeno. Naš mladi in popularni ansambel »Melodija« je na začetku programa »Pokaži, kaj znaš« zaigral nekaj poskočnih. Predstavljeni so tudi »Zupanova« harmonika, ki si jo lahko vsak strasten muzikant nabavi.

Program, »Pokaži, kaj znaš« je že naš tradicionalen dodatek veselih in korajžnih artistov. Pripravila in izvajala sta ga Lidija Čušin in Karlo Bole. Predstavili so se veseljaki, pevci, muzikanti, in komedijanti. Pridružile so se jim plesalke Šri Lanke in Španije. Bili so vsi profesionalni in so popestrili program. Višek programa so bili harmonikarji. Tudi mešani pevski zbor »KUD« nam je zopet prepeval. Medtem so športniki osvajali zaslužene nagrade.

Zunaj pred dvorano je bila postavljena prikolica – karavana SBS radia, ki ga je organizirala ga. Elica Rizmal, napovedovalka slovenskega radijskega programa. Vodila je tudi program nastopajočih. Vrstili so se pevci, muzikanti, slišale so se šale, uganke, vriskanje, jodlanje, skratka bilo je zelo zabavno. Za najboljše, najglasnejše in najbolj smešne dovtipe so nastopajoči dobili nagrade – promocija radia SBS. Ob koncu dvodnevne programa je bil srečolov. Srečni so z nasmejanimi obrazi prejeli dobitke.

Organizatorji in nastopajoči so prejeli priznanja 8. slovenskega festivala 2002.

Pododbor za pripravo se vsem nastopajočim, kuharjem, slikarjem, pokroviteljem in snemalcem dvodnevne veselega dogajanja pristrčno zahvaljuje za uspešno delo.

Lucija Srnec,
so- tajnica in kulturna delavka SSOV

MOJA PRVA VELIKA NOČ V AVSTRALIJI

Vsako Veliko noč se spomnim na dogodek v Bonegilli.

Ladja SKAUGUM nas je pripeljala v Melbourne 29. marca 1950. V Bonegillo smo prispeli še isti dan. Bilo je to nekaj dni pred veliko nočjo. Moški smo bili ločeni od svojih žena. Moj blok št. 1 je bil oddaljen od ženinega skoraj en kilometer. V njihovo sobo, v kateri je spalo kakih 20 žena, smo lahko vstopili le preko dneva.

Bilo je neko jutro po zajtrku, ko sem sedel

na ženini postelji in zrl v nedogled. Misli so mi bile v domovini, kjer je zdaj pomlad. Ženske so se na drugem koncu barake pogovarjale, tako, da so moje misli brezskrbno potovale, lebdele po ljubljeni deželi. O, ti ljuba moja Slovenija, ali te bom še kdaj videl?

Največja skrb mi je pa bila, kdaj nas bodo obvestili, da bomo dobili delo. To posedavanje in čakanje ni kaj drugega, kot izguba časa - izguba zlatega časa! En dan je bil kot drugi, ponedeljek je bil kot nedelja, še zavedal se nisem, da je ta dan bil petek.

V tem se odpro vrata. Vstopi gospa Plavc. V roki ima nekaj, nisem takoj videl, kaj je bilo. Približa se meni. Proži mi - rdeč pirh. 'Veselo veliko noč!', je rekla. Vzamem pirh, ga gledam nekaj trenutkov, misli mi letijo z neverjetno hitrostjo, jaz se pa sprašujem 'kakšna Velika noč?', kdaj?, kako to?, ali je to mogoče?, seveda je!. 'Danes je veliki petek' je še dodala gospa Plavc. Nenadoma me je stisnilo v srcu. Tako daleč od doma, čisto na drugem koncu sveta in tu mi ena ženska, kot bi bila moja mama, prinese barvni pirh. Oblile so me solze, začel sem jokati kot otrok - na ves glas. Nisem se mogel obvladati. Slišal sem ženske na drugem koncu barake, da so se smejale in nekaj govorile, ko so pa uvidele, da jaz resnično izkazujem moja čustva, so utihnile. Gospa Plavc me je objela in z materinsko ljubeznijo tolažila. Bodrila je tega jokajočega otroka, ki se je znašel v daljnem svetu, ne da bi to hotel, toda ker ga je kruta usoda iztrgala iz domovine in ga prenesla v neznano.

Po treh tednih v Bonegilli so nas poslali na Tasmanijo. Moje prvo delo je bilo: pick and shovel! Moje drugo delo je bilo: pick and shovel! Plačo sem pa le dobival vsak petek!

Dvainpetdeset let kasneje: Še vedno se mi pred veliko nočjo vračajo misli v domovino - domov. Še vedno mi srce joče ob misli na lepe šege v tem času. Še vedno se mi zarosijo oči.....

Marian Lauko

KAKŠNA JE BILA ZGODOVINA SLOVENCEV V AVSTRALIJI V LETIH 1950 - 1960?

Ali ste kdaj slišali, da zmagovalci pišejo zgodovino? To pomeni, da je napisana zgodovina večkrat bolj enostranska, kot si mislimo, ker jo tisti, ki jo piše, piše s svojega stališča.

Sedaj, ko pišem svojo razpravo o Slovencih v Avstraliji, mi večkrat pride na misel, kako bo ta zgodovina enostranska. Ne, ker bi tako nameravala, ali ker imam kakšno politično stališče, ki močno vpliva na moje pisanje, toda zato, ker mi je jasno, da manjka gradiva.

Ko berem Vestnik, glasilo Slovenskega kluba (kasneje društva) Melbourne, ali pa Misli iz petdestih in zgodnjih šestdesetih let, mi je jasno, da je takrat obstajal v Melbournu zelo aktiven Slovenski klub St. Albans. Pa, da bi človek kaj izvedel o tem klubu! Takratni St. Albanski klub je prenehal delovati in izgleda, da so se tekom časa, zapisniki izgubili.

Zapisniki Slovenskega kluba Melbourne pa so zelo lepo ohranjeni in tudi vsi izvodi Vestnika in vsa klubska vabila. To mi daje zelo lepo sliko takratnega utripa Slovenskega kluba Melbourne. Toda, če ne bom našla dokumenta ali pričevanja o Slovenskem klubu St. Albans ali o delovanju pevskega zbora Triglav, bo ta slika Slovenskega kluba Melbourne postala slika vseh Slovencev v Melbournu v petdesetih letih.

Zato bi Vas prav vse lepo prosila (vedno prosim za nekaj, kaj ne?), da malo pobrsbate po spominih in predalih, kjer boste morda našli kakšen spomin, sliko, vabilo, ali kaj takšnega, kar bi malo povedalo o delu Slovenskega kluba St. Albans, pevskega zbora Triglav ali drugih slovenskih klubov v petdesetih letih v Melbournu.

In drugi kraji v Avstraliji?

Ali ste vedeli da je že bil "Klub Triglav" v Sydneyu leta 1961? Če mi ne verjamete,

poglejte v "Misli" na strani 232, avgust 1961. Če kdo kaj ve o tem, Vas prosim, da mi sporočite. Imam tudi zelo malo gradiva o delovanju "Slovenske Karitas" (pod okriljem Slovenske Cerkve) in "Zveze Slovencev" (1954-1955). Sydneyčani, na delo!

Kaj pa me sploh zanima? Vse, prav vse! Koliko ljudi je prihajalo na ples, izlet ali predstavo? Kam ste šli? Ali se je ta ali oni klub kaj zanimal za politiko? Kakšne odnose so imeli klubi med sabo v Vašem kraju? Kakšno glasbo ste poslušali? Kaj ste pili in jedli? Kakšna je bila atmosfera? To so samo primeri, Vi sami pa povejte, kar se spomnite in kaj se Vam zdi pomembno. Naj samo rečem, da je zelo malo gradiva o zgoraj omenjenih klubih in bi mi bilo zelo žal, če bi tako ostalo.

Zanima me tudi delovanje klubov, ki so bili vezani z Borisom Škilanom, ali pa Schillanom v Melbournu, Geelongu in Adelaidi. Kot sem videla iz arhiva Slovenske izseljenske matice in iz člankov v Rodni Grudi, je ta človek pisal iz Geelonga (živel je na 45 Pride Ave, West Geelong) o delovanju nekaterih klubov.

Po njegovem, je obstajalo društvo "Mladih demokratičnih Slovencev", ki se je preimenovalo leta 1956 v "Slovensko unijo", z g. Škilanom kot predsednikom in L. Pahorjem, A. Strainom, L. Pečarjem, M. Sosičem, A. Kocjančičem, E. Peterosom in A. Slavičem kot odbornikom. A. Strainova naj bi tudi poročala, da so imeli 17 - članski mešani pevski zbor v Južni Avstraliji. Potem se je "Slovenska unija" preimenovala v "Jugoslovansko unijo".

Toda težko je reči, če so ti klubi sploh obstajali, ker imam do sedaj samo Škilanovo (ali Schillanovo) besedo, da so. Če bi kdo sploh kaj vedel o tem človeku ali katerem teh društev, bi bila zelo hvaležna, če bi mi to sporočil.

Lepo Vas prosim, da mi sporočite, če se kaj spomnite. Prav tako, če imate kakšen

košček papirja ali kakšno sliko, ki bi kaj pomagala. Ne bi rada videla, da bi postala avtorica zmagovalne zgodovine - enostranske zgodovine Slovencev v Avstraliji.

Do konca junija sem dosegljiva na telefonski številki: 02 6299 0483, E-mail:

vron@primus.com.au, naslov 8 Oak Place, Queanbeyan NSW 2620. Od julija naprej bom dosegljiva na telefonu: 03 9481 4160, E-mail: **veronika.ferfolja@customs.gov.au**, naslov 30 Jacana Ave, Lower Templestowe VIC 3107.

Veronika Ferfolja

SAVINA VENIER (FRANDOLIČ)

TRŽAŠKA UČITELJICA SAVINA VENIER ROJ. FRANDOLIČ se je že v otroških letih v Marjana zaljubila; zvestobo do smrti vsa srečna obljubila.

Marijan, tudi učitelj iz Nabrežine doma, želel si je ogledat druge dele sveta.

V Avstraliji Melbournu se je naselil, ženi Savini z veseljem delo poiskal.

Savina v Avstraliji je takoj dobro službo imela, zraven za bolno mater in očeta skrbela. Oče je kmalu v avstralski zemlji počitek dobil,

bolno ženo v oskrbo dobri hčerki Savini pustil.

Mož Marijan je svoj »biznis« začel, v pisarni od Savine veliko pomoč takoj imel.

Tiste čase se mi Savina s pohvalo predstavi, ko je bila moja knjiga KRAŠKI IZLIVI na prodaji, Gospe Ceferin gre hvala, ki mi je na Art Societi pohvalo dala,

mojo prošnjo uslišala, da je bila moja knjiga prva tiskana. Savina ni daleč od našega doma živela, - na dom me je z veseljem sprejela, mnogo koristnega naučila, knjigo pravopisa podarila. Tisto knjigo je na univerzi v Trstu darilo prejela, ker je najpridnejša med učenci sedela.

Za četrto knjigo MARCELA BOLE PIŠE OD TU IN TAM -

mi je vse Savina Venier uredila. Dovoljenje iz Canberre imela, jaz pa močno zbolela; iz strahu, kako bom bolna knjige prodala, vse pisanje sem v Slovenijo nečakinji poslala.

Škoda, da nisem gospodu Špacapanu v tiskarno dala, da bi Savina urednica gotovo pohvalo imela. Marijanu in Savini od začetka vse dobro je šlo, veselje dveh sinov in konja, ki je tekal v dirkah lepo. Časi so se spremenili, iz lepe hiše preselili, Savino bolezen v krempljih drži, sreča, da od moža Marijana tolažbo dobi. Sina oba sta v Sydneyu zaposlena, v mislih Savina sinova vsak dan prisrčno objema.

Vsemogočni Bog, te prosim lepo, Savini spet zdravje daj,

da bo v družini veselje, kot nekdaj bilo.

Savina je biser, slovenski zaklad,

kdor jo pozna, jo spoštuje in ima rad.

Marcela Bole

Izletniki iz Sydneya na South Coast, februarja 2002. Z leve: Miha Devulski, Magda in Ivan Škrajnar, Neva in Janez Janzi, sedi Franc Srnec, Rezka Kordiš, Martha Magajna, Albina Devulski.

MATERINSKI DAN V BRISBANU

V dvorani Planinke smo v soboto, 11. maja, doživeli zelo lep večer, namenjen našim materam. V večerno praznovanje je bila vključena oderska prireditev, ki nam je vsem nudila obilo smeha, razvedrila in dobre volje. V priredbi Jožice Polak se nam je na odru predstavila okrog matere slovenska družina. Otroci slovenske matere, ki živijo na tujem, so jo za materinski dan obiskali in ji predvsem izkazali svojo ljubezen z darovi in pesmijo. Lepo in zabavno je bilo videti in poslušati preprosto domačo govorico, pomešano s šaljivimi tujkami, ki so jih sinovi povzeli po svetu. Predstavljeno je bilo v družinskem večeru okrog mize. Vlogo mame je zelo dobro izvedla Albina Vah, ki je v skrbi za svoje sinove napekla potice in dobrote. Sinovi so ji ob spremljavi kaset zapeli lepe pesmi, namenjeni materam. Devetletna vnukinja Mariah

Cuderman je zapela: Mamica moja je strašno bogata...Med nastopajočimi je bil tudi Štefan Hozjan, član poznane prekmurske pevske skupine Metulj, ki je tudi lep zapel dve njihovi pesmi. Vsi nastopajoči so želi obilen aplavz prisotnih. Materinski večer je bil vsekakor zelo uspešen. Dejstvo, da je tudi naša izseljenska družina na tem delu sveta veliko dolžna našim materam, saj vedno na društvenih pridelitvah vzdržujejo kuhinjo in postrežbo. Zato je še toliko bolj pomembno in lepo, da se našim materam da priznanje, ki ga res zaslužijo. Nastopili so še: Vinko Čopar ml. s sinom in hčerko, Fredi Milner, Franc Pavuna, Ivan Leben, Jože Vah, Andrej Kirn, Marjan Polak in Fanika Knap. Upajmo, da se bodo takšne prireditve še kdaj ponovile.

Mirko Cuderman

Mešani pevski zbor KUD PRIMORJE iz Ajdovščine je bil v gosteh Sveta Slovenskih organizacij Viktorije na 8. slovenskem festivalu v Geelongu, 6. in 7. aprila 2002. V petek, 5. aprila, so pevci obiskali naše središče v Kew, kjer so z lepo pesmijo počastili Mater Božjo. Tako lepo jih je bilo videti na stopnišču cerkve sv. Cirila in Metoda na prvi dan njihovega bivanja v Avstraliji. Še prav milo doneče pa je zvenela pesem Rož, Podjuna, Zila - pesem je napisal dr. Ivan Mikula, uglasbil pa Pavel Kernjak. Dr. Mikula je deloval med Slovenci v Avstraliji v različnih presledkih od leta 1952 do svoje smrti v Sydneyu, 8. aprila 1988.

Cvetoči maj pod Golico.

IZPOD TRIGLAVA

Dragi p. Ciril!

Prav te dni, ko zaključujemo jubilejno številko Družine, s katero bomo sklenili praznovanje naše 50-letnice izhajanja (7. maj 1952), mi je prišla v roke naša nekaj mesecev starejša sestra - revija Misli. Vedno sem jo rad vzel v roke, ker je prinesla novice iz najbolj oddaljene slovenske skupnosti v svetu. Zdaj, ko si tam v daljni Avstraliji Ti, jo še z večjo radovednostjo berem. No, aprilska številka me je še bolj razveselila, ker sem v njej zagledal sliko procesije iz domačih Rateč pri svetovnoznani Planici in sebe na njej. Fotografija je nastala leta 1970, ko sem bil star deset let. Njena posebnost je v tem, da je na njej veliko kozolcev (ali kot pri nas pravimo "stogov", celo kraj sam ima ime "v desetinah stogeh"). Verjetno je avtor fotografije Mirko Kambič, ki je tudi sicer o tej procesiji napravil veliko posnetkov takrat in je bila objavljena tudi v Marijanskem

koledarju, pa v Družini, Naši luči in morda še kje ... Naj povem, da je bil že leta 1929 o isti procesiji napravljen film, eden prvih slovenskih filmov, avtor je naš ugledni cineast Metod Badjura. Toliko o tem, ker si mi z objavo zbudil spomin na lepo mladost pod Poncami.

Tebi in vsem prijateljem (tam so tudi Visočnikovi iz Rateč) želim vse najboljše ob Vaši petdesetletnici. Želim Vam, da bi Misli še naprej držale pokonci slovenske ljudi v Avstraliji in jim kazale pot v srečno večnost, kjer ne bo konca jubilejev...

Prav lep pozdrav, Franci Petrič

Dragi Franci, hvala, ker si se oglasil in nam potrdil to, kar hočemo povedati že na naslovni strani Misli: povezanost Slovenije in Avstralije - očetnjave in domovine.

Tebi in vsem pri Družini pošiljamo iz uredništva Misli za naš skupni zlati jubilej iskrene čestitke in pristrčne pozdrave s šopkom hvaležnosti, ker Družina navdihuje tudi naše Misli. Še dalje s korajžo, Božjim žegnom in varstvom Marije Pomagaj naprej!

pater Ciril

Frater LEON RUPNIK, brat patra Filipa iz Sydneya, je 1. maja letos obhajal 70 let svojega življenja, 4. maja pa svoj krstni god - sv. Florjana. Bratu Leonu čestitamo za njegov jubilej in god tudi iz Avstralije in naj še naprej lepo skrbi za sveto Družino, svetega očeta, muzej in Park miru na Brezjah. Marija Pomagaj pa naj milostno spremlja njegov življenjski korak. Brat Leon (na fotografiji s sosedom Boštjanom), Bog Te živi!

Andrew Bratina

koticek

naših mladih

Živio! Mother's Day has come and gone and we are now approaching the final days of autumn.

Once again don't forget that the 28th annual Youth Concert is on the 5th October. So get organized!

The Editor

bratboy007@hotmail.com

MOTHER'S DAY AT KEW

Although Mother's Day in Australia is celebrated this year on the 12th May, Kew had a program on the 5th, a week earlier.

The most obvious reason would be that it is impossible to simply have a 'Mother's Day' – because Mothers deserve two 'Days'. Either that or Kew thought they would make it before Mother's Day, so that our mums could have a sleep in.

Otroci Slomškove šole iz Kew voščijo materam

The show was no doubt, one that Kew could be very proud of. There were Instrumentals (Flutists, pianists), Singers (Both choirs and soloists) and even dancers (Iskra).

The highlight for the show was a stunning speech by Mrs. Bole and also the awarding of the oldest mother award.

It is great to see how much the youth love and appreciate their mothers.

The last thread

This is a great story I heard which is about an old woman who wanted to die.

Once upon a time in a small village in Slovenia lived an old woman that was quite sick and lonely and wanted to die.

One day she called for a priest to come and see her from another town. So a man went to the nearest town where a priest lived and told him that an old woman wanted to see him.

So the next day he arrived at the town looking for the old woman's house, and finally found it. 'Good day madam. What is wrong?'

'Oh Father! I am very sick and lonely... and I want you to pray that I will die soon.'

The priest didn't know what to say but he agreed and went back to his hometown.

The following day a man arrived at the front of the church asking for the priest. He told him that the old woman wanted to speak to him again. So he left his town again and went to see the old woman once again.

When he arrived the old woman told the same thing to him again, that she wanted the priest pray for her to die.

The priest didn't know what to do so he said he would and he left. As he started back to his town, he got an idea.

He went around to a few houses found 10

children, dressed them as angels and returned with them to the old woman's house.

The old woman was happy to see him again, until she saw the angels. 'What is this?' she asked.

'These are angels. They are going to help you die happily.'

'Get them out of here, Father! Get them out!'

The priest was very confused but managed to get them all out and left with them.

The following day another man came to the church and said that the old woman wanted to speak to him. The priest went once again. When he got there he asked her what was wrong.

Once again she asked the priest to pray for her that she may die. The priest was very confused now and was tired of coming up and down. So he had another idea.

He went around to the houses again and got 10 kids to dress up as angels. He led the children to the old woman's house again but this time told the children to stand outside the window and sing sweet songs.

The priest then went inside to see the old woman, who was looking very scared. 'Father, tell me is outside my window sing such lovely songs.'

'Why it is angels singing so you can die happily'

The old woman told the priest to come closer. 'Tell God that I am not home. Tell Him to come next time!'

I hope that you all enjoyed this month's misli. Give me something to write about. I accept stories, jokes whatever...

Anyway stay safe.

The Editor of The Corner

TANJA ERICA MARSIČ, rojena 21. aprila 1978 v Melbournu, očetu Mariu, ki je doma iz okolice Kopra in mami Kristini, doma iz Dalmacije. Tanja ima še brata Darka Danijela in Ivana. Študirala je na Univerzi Victoria v Melbournu in je leta 1999 dosegla Bachelor of Science v kliničnih znanostih in leta 2001 Master of Health Science v osteopatiji - obolenja kosti. Sedaj že 15 mesecev dela v Novi Zelandiji. Prihodnje leto se bo vrnila domov v Melbourne in nato odšla na potovanje po svetu. Zelo rada bi obiskala svoje sorodnike. Prizadevni Tanji Eriči čestitamo in želimo, da ji pridobljeno znanje koristi pri pomoči in zdravljenju ljudi. In da bi doživljala radost, ki nastaja prav iz pomoči potrebnim.

V KEW V SOBOTO, 5. OKTOBRA 2002. VABLJENI MLADI TALENTI.

Hvala Jenny Petelin za design!

SAVO TORY je o svojem domačem kraju TRBOVLJAH napisal pesnitev v angleškem jeziku. Ob njegovi smrti (+19.4.2002) nam jo je poslal njegov dober prijatelj Milan Beribak.

TRBOVLJE, MY UGLY CURSED AND BEATIFUL GORGE

dug out by men`s want for the antracite hidden in your bossom! At the sound of your name the burghers of Ljubljana shuddered.

Trbovlje - let me chant my ode of loathing for you in the first twenty years of my life, and then the ode becomes my rhapsody of apologies, fantasies, love... of reminiscence and sweet nostalgia turning black and shiny as the coal you spat.

FORGIVE ME TRBOVLJE! Trbovlje, no progeny of mine will understand this nostalgic cry. Only you know the sweet memory:

- of the first snowflakes outside my window... so brusquely covered by your black coaldust
- of my first steps on your wodden porch
- of your inches - thick dust or mud on your roads
- of the green, pine - smelling slopes of your hills
- of the bravado - cursing of your drunks
- of the early spring flowers... trobentice, teloh zvoncki covering your snow - soaked black soil
- of the clinking of church bells from St. Martin, St. Nicholas, St. Anna (how I miss it!)
- of all your roughness and toughness shadowed by Sveta Planina, Mrzlica, Kum.

Do take me back - me, traitor.

Da Misli pridejo do Vašega doma, jih mora skupina prostovoljcev pripraviti za pošto. Tako je vsak mesec v dvorani Baragovega doma v Kew. Fotografija prikazuje pakiranje Zlatih jubilejnih Misli v letošnjem februarju. Z leve okoli mize na desno: Marija Oppelt, Marjetica Dolinšek, Maks Korže, Marija Mejač, Zora Kirn, Angelca Veedetz, Gabrijela Burgar, Marija Anžič, Hilda Vidovič, Rozi Urdih, Milka Šerek, Frančiška Šajn, Francka Anžin.

DOM POČITKA MATERE ROMANE
Slovenski dom za ostarele
11-15 A'Beckett Street
KEW VIC 3101

MOTHER ROMANA HOME
Slovenian Hostel for the Aged
Phone: 03 9853 1054
Fax: 03 9855 0811

Dom počitka matere Romane je slovenska ustanova, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego. Prijazna in topla soba, domaća hrana, vesela družba, popolna zdravniška nega in celotna oskrba je samo del tega, kar boste našli v domu počitka le 20 metrov od slovenske cerkve v Kew.

Pogoj za sprejem v Dom je »Aged Care Assessment Document«, katerega vam pomaga preskrbeti vas zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od avstralske starostne pokojnine. Pogoj za sprejem ni na osnovi posameznikovega premoženja, temveč na podlagi zdravstvenega stanja in potrebne nege.

Ste mogoče sami že razmisljali, kaksno bi bilo življenje v Domu, poznate koga, ki bi potreboval usluge slovenskega doma počitka, ali pa želite kaj več vedeti? Potem je res najbolje, da čimprej poklicete upravnico, gospo Sandro Krnel, po telefonu in se dogovorite za primeren čas ogleda Doma. Ker je zadnje case med Slovenci precej več zanimanja in večje povpraševanje za vstop v Dom, vam bo gospa Sandra rade volje povedala, kako dolgo bo treba počakati na prvo prazno mesto. Dobili boste tudi prave odgovore na vsa druga vprašanja.

GLAS SLOVENIJE

Informativni mesečnik z angleško prilogo
»THE VOICE OF SLOVENIA«
PO Box 167, WINSTON HILLS, NSW 2153
Telefon: 02 9674 9599
SLOVENSKA TV 31 – Sydney
Domača stran na internetu:
STIČIŠČE AVSTRALSKIH SLOVENCEV
glasslovenije.com.au

DISTINCTION PRINTING PTY. LTD.
Lastnik Simon Špacapan

Tiskarna za
brošure, knjige in barvna dela

164 Victoria Street, BRUNSWICK, VIC 3056
Telephone: 03 9387 8488
Fax: 03 9380 2141

DIPLOMATSKA KONZULARNA PREDSTAVNIŠTVA

Veleposlaništvo Republike Slovenije
Telefon: 02 6243 4830
Fax: 02 6243 4827
Embassy of Republic of Slovenia
PO BOX 284, Civic Square
CANBERRA, ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS SYDNEY

Telefon: 02 9517 1591
Fax: 02 9519 8889
PO Box 188, COOGEE, NSW 2034

GENERALNI KONZULAT RS NOVA ZELANDIJA

Telefon: 04 567 0027
Fax: 04 567 0024
PO BOX 30247, LOWER HUT, NZ
PO BOX 5, SMITHFIELD, NSW 2164